

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
พฤษภาคม 2554

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
พฤษภาคม 2554

ประไพรัตน์ คาวินวิทย์.(2554).ปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิต
ปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การจัดการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
ผศ.ดร.สารี วรวิสุทธิ์สารกุล.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเพื่อศึกษา
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึง
ผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ
นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตปริญญาตรีจาก คณะ
สังคมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ คณะละ 50 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้
แบบสอบถาม และนำมาวิเคราะห์โดยใช้ Chi-square test และ t-test.

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีสัดส่วนเท่ากัน โดยส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี มี
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระหว่าง 2.51 – 3.00 พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีการใช้เวลา
ว่างสำหรับการดูหนัง/ฟังเพลง/เล่นดนตรี และ มีรายได้ต่อเดือนโดยเฉลี่ย 7,476 บาท เครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มมากที่สุดคือสุรา โดยมีปริมาณการดื่ม 1 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่เริ่ม
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออายุ 16 ปี โดยมีสาเหตุที่ดื่มคือเพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม กลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่ดื่มกับเพื่อน โดยดื่ม ที่สถานบันเทิง และดื่ม ในงานเลี้ยงฉลองในเทศกาลต่างๆ ส่วนใหญ่มี
การรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่ามีผลเสียต่อสุขภาพ การเกิดอุบัติเหตุ การเกิดการ
ทะเลาะวิวาท การผิดศีลธรรม และผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านการรับรู้ถึง
ผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า รายได้ต่อเดือน สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ
โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ
นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05
ส่วนปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยของนิสิตจากคณะสังคมศาสตร์และคณะ
วิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

FACTORS RELATED WITH THE AMOUNT OF ALCOHOL DRINKING FOR
UNDERGRADUATE STUDENTS, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Managerial Economics
at Srinakharinwirot University

May 2011

Prapairot Karwinwit. (2011). Factors Related with the Amount of Alcohol Drinking for Undergraduate Students, Srinakharinwirot University. Master's Project, M.Econ. (Managerial Economics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr. Saree Worawisutsarakul.

The objectives of this research are to study the behavior of alcohol drinking and to study the economic factor, the factors influencing alcohol drinking behavior, and the factors indicating the perception of effects from alcohol drinking that are related with the amount of alcohol drinking. The samples in this research are 100 undergraduate students of Srinakharinwirot University, in which 50 students are selected from Faculty of Social Sciences and other 50 students from Faculty of Sciences. The data are collected by using a questionnaire and are analyzed by using the Chi-Square test and the t-test.

The results show that the samples are in the same proportion between male and female. Most of the samples are 19 years old with the GPA between 2.51 – 3.00. They stay with their parents, spend their free time on movie and music, and have the income of 7,476 Baht per month on the average. The most popular alcohol drinking is liquor, and the students mostly drink alcohol 1 bottle/can a week. They mostly start drinking alcohol at the age of 16 years old, with the main reason in drinking alcohol to be sociable. Most of them drink with their friends at the pub and bar under special occasions. They mostly have the perception about the negative effects of alcohol drinking on health, causing accident, having quarrel, being immoral, and incurring expenditure. However, all of the factors indicating such the perception are not related with the amount of alcohol drinking. The hypothesis testing shows that the income per month, the reason for alcohol drinking, and the opportunity for alcohol drinking are significantly related with the amount of alcohol drinking for undergraduate students of Srinakharinwirot University at the significance level 0.05. Finally, the average amount of alcohol drinking between the students from Faculty of Social Sciences and those from Faculty of Sciences are insignificantly different.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิต
ปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรของ ประไพรัตน์ คาวินวิทย์ ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สารี วรวิสุทธิ์สารกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สารี วรวิสุทธิ์สารกุล)

ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. จิรวัดน์ เจริญสถาพรกุล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เรณู สุขารมณ)

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สารี วรวิสุทธิสารกุล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำชี้แนะ และให้คำปรึกษาในการทำวิจัย และได้สละเวลาให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนกระทั่งงานวิจัยนี้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ ดร. จิรวัดน์ เจริญสถาพรกุล ที่กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบ ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ และให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ได้มีส่วนช่วยให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงด้วยดี

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ที่พึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแต่ คุณบิดา มารดา ที่เป็นผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้วิจัย

ประไพรัตน์ คาวินวิทย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
สมมติฐานการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ภาพรวมของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษา	11
ทฤษฎีอุปสงค์	14
ทฤษฎีอรรถประโยชน์	16
ทฤษฎีพฤติกรรมการเรียนรู้ของบลูม	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	28
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	48
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
อภิปรายผล	52
ข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	59
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	63

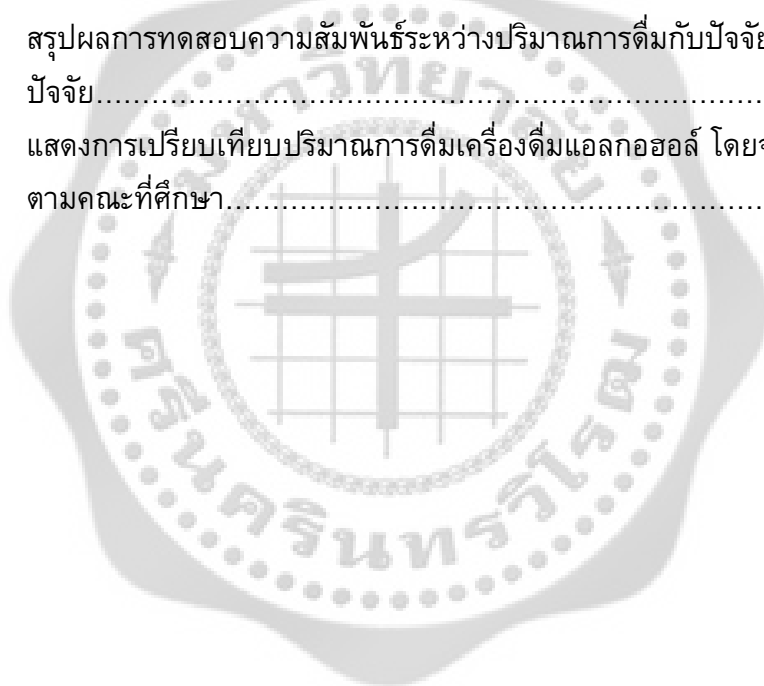

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนร้านจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์บริเวณสถานศึกษาในรัศมี 500 เมตร.....	3
2 จำนวนหอพักที่มีร้านจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ขายภายในหอพักในรัศมี 500 เมตร.....	4
3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแอลกอฮอล์ในเลือดกับโอกาสเกิดอุบัติเหตุ.....	5
4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแอลกอฮอล์ในเลือดกับอาการแสดงของผู้ที่ตีมสุรา.....	5
5 อรรถประโยชน์รวมและอรรถประโยชน์เพิ่มของการตีมน้ำ.....	18
6 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	33
8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามข้อมูลพฤติกรรมในการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์.....	35
9 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามข้อมูลการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์.....	37
10 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์.....	39
11 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเครื่องตีมแอลกอฮอล์กับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์.....	39
12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุที่ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์.....	40
13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์.....	41
14 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์.....	42
15 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการตีมเครื่องตีมกับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์.....	42
16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลเสียต่อสุขภาพกับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์.....	43

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดอุบัติเหตุ กับปริมาณการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	44
18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดการทะเลาะวิวาทกับปริมาณ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	44
19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการผิดศีลธรรมกับปริมาณการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	45
20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายกับปริมาณการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	46
21 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการดื่มกับปัจจัย 3 ปัจจัย.....	46
22 แสดงการเปรียบเทียบปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยจำแนก ตามคณะที่ศึกษา.....	47

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 การเพิ่มขึ้นของเส้นอุปสงค์.....	16
3 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของกการลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์เพิ่ม และอรรถประโยชน์รวม.....	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2532 ถึงพ.ศ. 2546 ปริมาณผลิตของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยสูงขึ้นถึง 3 เท่าตัว โดยในปีพ .ศ.2546 คนไทยร้อยละ 30 ดื่มแอลกอฮอล์ รวมแล้วสูงกว่า 3,691 ล้านลิตร โดยวัยรุ่นชายดื่มเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 21 ส่วนวัยรุ่นหญิงดื่มเพิ่มขึ้นถึง 6 เท่าในเวลา 7 ปีจากร้อยละ 1 เป็นร้อยละ 5.6 นอกจากนี้ยังพบว่าเยาวชนไทยที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุ 10-13 ปีมีอัตราเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการเพิ่มงบประมาณในการโฆษณาธุรกิจเหล้าจากจำนวน 1.9 พันล้านบาทในปีพ .ศ. 2542 เป็น 2.4 พันล้านบาทในปีพ .ศ.2548 (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.ออนไลน์)

จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปในปี พ.ศ. 2550 พบว่ามีผู้ดื่มแอลกอฮอล์ 14.9 ล้านคน หรือร้อยละ 29.3 ซึ่งลดลงจากในปีพ.ศ. 2549 ซึ่งมีจำนวน 15.7 ล้านคน หรือร้อยละ 31.1 อย่างไรก็ตาม ร้อยละของผู้ที่ ดื่มประจำได้เพิ่มจากร้อยละ 18.5 ในปีพ.ศ.2549 เป็นร้อยละ 20.2 ในปีพ.ศ.2550 โดยเพศชายมีอัตราการดื่มสุราสูงกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.1 และร้อยละ 8.8 ตามลำดับ ผู้ที่มีอายุ 25-59 ปีมีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมา คือ ผู้ที่มีอายุ 15-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.9 และผู้ดื่มประจำในเขตเทศบาลสูงกว่านอกเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ 18.6 และร้อยละ 17.4 ตามลำดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ.ออนไลน์)

ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่นิยมบริโภคในปีพ.ศ. 2550 คือเบียร์ โดยมีส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 69.0 รองลงมาเป็นสุราขาวร้อยละ 19.4 และสุรานำเข้าร้อยละ 6.1 ตามลำดับ โดยเป็นสุราพื้นเมืองน้อยกว่าร้อยละ 0.1 โดยสุรานำเข้าจากกลุ่มประเทศอาเซียนมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับจากการประกาศใช้เขตการค้าเสรีอาเซียนในปีพ .ศ. 2546 จากมูลค่า 172 ล้านบาทในปีพ .ศ. 2545 เป็น 1,125 ล้านบาทในปีพ .ศ. 2549 (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. ม.ม.ป.: ออนไลน์)

ปัญหาการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษานับเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษาซึ่งถือว่าเป็นอนาคตของชาติในการพัฒนาประเทศ โดยกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องได้ร่วมมือกันช่วยแก้ไขปัญหาโดยตลอด ทั้งโครงการรณรงค์รณรงค์ปลอดเหล้า ส่งเสริมให้นักศึกษาทั้งในสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนทำกิจกรรมรณรงค์แบบปลอดเหล้าและบุหรี่ และการออกสู่มตรวจร้านประกอบกรอบมหาวิทยาลัยต่างๆที่กระทำผิดตาม พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 รวมถึงเร่งผลักดันอนุบัญญัติ เรื่องการควบคุมเหล้าปั่น และการควบคุมร้านเหล้ารอบ สถานศึกษา ตาม พ.ร.บ. ควบคุมแอลกอฮอล์

พ.ศ. 2551 โดยอยู่ในระหว่างคณะกรรมการนโยบายอนุมัติเห็นชอบ ซึ่งจะได้นำเสนอต่อ นายกรัฐมนตรีลงนามและจะมีผลบังคับใช้ทันที ซึ่งหมายถึงการห้ามออกไปอนุญาตให้กับร้านที่อยู่ ใกล้สถานศึกษาทันทีด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ในปี 2551 ได้มีการลงนามความร่วมมือกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องอาทิ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมสรรพสามิต และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อร่วมมือกัน ป้องกันและแก้ไขปัญหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบ สถานศึกษา รวมไปถึงการสร้างจิตสำนึกของทุก ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ให้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ที่จะส่งผลต่อสภาพร่างกายและการทำงานของสมอง ทำให้การเรียนรู้ด้อยประสิทธิภาพลง

จากการสำรวจของศูนย์วิจัยปัญหาสุราและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (พ.ศ.2552) โดยสุ่มสำรวจรอบมหาวิทยาลัย 15 แห่งในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า มีร้านค้าขาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรอบมหาวิทยาลัยในรัศมี 500 เมตร จำนวนมากถึง 1,712 ร้าน เฉลี่ย 57 ร้านต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร ดังตาราง 1

การสำรวจยังพบว่าสถาบันการศึกษา 3 แห่งหลัก ๆ ที่มีสถานบันเทิงรายล้อม ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีจำนวนร้านขายเหล้ามากที่สุด 407 ร้าน อันดับ สอง คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีจำนวน 164 ร้าน และอันดับสาม คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มี จำนวน 129 ร้าน ในมหาวิทยาลัยที่ทำการสำรวจเป็นร้านขายประเภทเหล้าปั่นถึงร้อยละ 93 รวมทั้ง มีร้านเหล้าปั่นอยู่ในรัศมี 200 เมตรถึงร้อยละ 87 โดยมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีร้านเหล้าปั่นมาก ที่สุดถึง 16 ร้าน

จากการสำรวจพบว่า พื้นที่รอบมหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษา นี้ มีหอพัก/คอนโด/อพาร์ท เม้นท์/แมนชั่นที่มีนักศึกษาอาศัยอยู่ทั้งสิ้น 724 แห่ง โดยมีหอพัก/คอนโด/อพาร์ทเม้นท์ /แมนชั่น จำนวน 668 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 92.3 ที่มีจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะไม่เกิน 100 เมตร ทำให้สะดวกในการซื้ออย่างมาก และมีร้านจำหน่ายเครื่ องดื่มแอลกอฮอล์ที่ตั้งอยู่ภายในหอพัก / คอนโด/อพาร์ทเม้นท์/แมนชั่น ทั้งสิ้น 183 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ซึ่งกระทำผิดพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 มาตรา 27 ดังแสดงในตาราง 2

ดังนั้นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่ม นักศึกษา ถือเป็นปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นกับ สังคมไทย ซึ่งจะส่งผลทั้งด้านร่างกาย ซึ่งจะเห็นได้จากตารางที่ 3 จากการสำรวจสำนักงานกรมการ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ระดับแอลกอฮอล์ในเลือด 150 มิลลิกรัม มีความสามารถในการ ขับชิลลดลง ร้อยละ 33 ซึ่งทำให้เกิดอุบัติเหตุเป็น 40 เท่าของคนที่ไม่ดื่มสุรา (ตาราง 3) ซึ่งระดับของ แอลกอฮอล์ดังกล่าวจะทำให้ผู้ที่ดื่มสุรามีอาการสับสน เดินไม่ตรงทาง (ตาราง 4) และทำให้การ พัฒนาทางด้านความคิดลดลง ขณะที่นักศึกษาเหล่านี้จะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศใน อนาคต จึงควรได้รับคำแนะนำที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและห่างไกลจาก เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์

ตาราง 1 จำนวนร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บริเวณสถานศึกษาในรัศมี 500 เมตร

สถานศึกษา	จำนวนร้าน	พื้นที่โดยรอบ (ตร.กม.)	จำนวนร้าน/ ตร. กม.
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	407	3.15	129
2. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	164	2.25	73
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	129	3.90	33
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	125	1.68	74
5. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	123	3.81	32
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	100	1.66	60
7. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	95	1.26	76
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และบ้าน สมเด็จพระเจ้าพระยา	94	1.68	56
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และสวนดุสิต	86	1.72	50
10. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ รวม 2 วิทยาเขต	83	2.04	41
11. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	81	1.50	54
12. มหาวิทยาลัยสยาม	81	1.43	57
13. มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	76	1.71	45
14. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	54	1.30	42
15. มหาวิทยาลัยศิลปากร	14	1.09	13
รวม	1,712	30.19	57

ที่มา: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2552). จำนวนร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ล้อมรอบสถานศึกษาในรัศมี 500 เมตร. (ออนไลน์).

ตาราง 2 จำนวนหอพักที่มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขายภายในหอพัก ในรัศมี 500 เมตร

สถานศึกษา	จำนวน	หอพักที่มีร้านขายเหล้าภายในหอพัก	
	หอพัก	จำนวน	ร้อยละ
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	100	46	46.0
2. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	148	28	18.9
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	74	24	32.4
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	113	22	19.5
5. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	55	18	32.7
6. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	85	15	17.6
7. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	34	11	32.4
8. มหาวิทยาลัยสยาม	22	8	36.4
9. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	15	6	40.0
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา	8	2	25.0
11. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ รวม 2 วิทยาเขต	22	2	9.1
12. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	5	1	20.0
13. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	16	0	0.0
14. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และสวน ดุสิต	26	0	0.0
15. มหาวิทยาลัยศิลปากร	1	0	0.0
รวม	724	183	25.3

ที่มา: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2552). จำนวนหอพักที่มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขายภายในหอพัก. (ออนไลน์).

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแอลกอฮอล์ในเลือดกับโอกาสเกิดอุบัติเหตุ

ระดับแอลกอฮอล์ในเลือด (มิลลิกรัม%)	สมรรถภาพในการขับขี่	โอกาสเกิดอุบัติเหตุจราจร
20	มีผลเพียงเล็กน้อย	ใกล้เคียงกับคนไม่ดื่มสุรา
50	ความสามารถในการขับขี่ลดลง 8%	โอกาสเกิดอุบัติเหตุเป็น 2 เท่าของคนที่ไม่ดื่มสุรา
80	ความสามารถในการขับขี่ลดลง 12%	โอกาสเกิดอุบัติเหตุเป็น 3 เท่าของคนที่ไม่ดื่มสุรา
100	ความสามารถในการขับขี่ลดลง 15%	โอกาสเกิดอุบัติเหตุเป็น 6 เท่าของคนที่ไม่ดื่มสุรา
150	ความสามารถในการขับขี่ลดลง 33%	โอกาสเกิดอุบัติเหตุเป็น 40 เท่าของคนที่ไม่ดื่มสุรา

ที่มา : สำนักงานกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.(2552).ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแอลกอฮอล์ในเลือดกับโอกาสเกิดอุบัติเหตุ. (ออนไลน์).

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแอลกอฮอล์ในเลือดกับอาการแสดงของผู้ที่ดื่มสุรา

ระดับแอลกอฮอล์ในเลือด(มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์)	อาการแสดง
30	สนุกสนาน ร่าเริง
50	เสียการควบคุมการเคลื่อนไหว
100	เดินไม่ตรงทาง
200	สับสน
300	ง่วงซึม
400	สลบและอาจถึงตาย

ที่มา : สำนักงานกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.(2552).ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแอลกอฮอล์ในเลือดกับอาการแสดงของผู้ที่ดื่มสุรา. (ออนไลน์).

จะเห็นได้ว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยเรียนนั้นส่งผลกระทบต่อตัวผู้ดื่มเอง ผู้ปกครอง ทั้งยังส่งผลกระทบต่อสังคม จึงต้องได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังอย่างเร่งด่วน ดังนั้นจึงเกิดความสนใจในการศึกษาพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ที่อยู่ในวัยเรียน รวมถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยใช้ตัวอย่างในการศึกษา คือ นิสิต ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จาก 2 คณะ คือ คณะสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา และรัฐศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์

ประกอบด้วย ภาควิชาคณิตศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ และวิทยาศาสตร์ทั่วไป โดยกลุ่มสาขาวิชาในคณะสังคมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่ใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์เพื่อศึกษาโลกในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ หน่วยสังคมต่าง ๆ ของมนุษย์ รวมทั้งพฤติกรรม ของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ ส่วนกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิทยาศาสตร์ เป็นกระบวนการประมวลความรู้เชิงประจักษ์ ที่เรียกว่ากระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ และกลุ่มขององค์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการดังกล่าว โดยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็นหลักการพื้นฐาน ของการตรวจสอบและเสาะหาความรู้ใหม่แบบวิทยาศาสตร์ ที่ใช้หลักฐานทางกายภาพ ดังนั้นจึงเป็นที่ น่าสนใจในการศึกษาพฤติกรรมในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนิสิตคณะวิชาที่มีศาสตร์แตกต่างกัน

หากทราบถึงพฤติกรรม ในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์และปัจจัยที่ สัมพันธ์กับปริมาณ การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ของผู้ที่อยู่ในวัยเรียนแล้ว จะสามารถหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ เกิดขึ้นได้อย่างตรงประเด็นและยั่งยืน โดยอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้ง ภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เยาวชนทั้งที่กำลังศึกษารวมถึงผู้ที่ไม่ได้ศึกษาแล้ว ได้ปฏิบัติตนอย่าง ถูกต้องเหมาะสม เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาปัจจัย ทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ที่มีความสัมพันธ์ กับปริมาณ การตีพิมพ์ เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปริมาณการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์โดยเฉลี่ย ระหว่างนิสิต ปริญญาตรีของคณะที่มีศาสตร์แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทราบถึงพฤติกรรมในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
2. ทราบถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัย ด้านพฤติกรรมการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และปัจจัย ด้าน การรับรู้ถึงผลกระทบของแอลกอฮอล์ ที่มีความสัมพันธ์ กับปริมาณ การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ต่อ สัปดาห์ ของนิสิตปริญญา ตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงกับ คณะที่ ศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในการนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน และป้องกันปัญหาจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ที่ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ของภาครัฐ สามารถนำข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในการรณรงค์ในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นิสิตปริญญาตรี ของ คณะสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย คือนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 100 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายแบบสะดวก โดยเลือกจาก 2 คณะ คือ คณะสังคมศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์ และกำหนดขนาดตัวอย่างโดยวิธีการสุ่ม แบบกำหนดสัดส่วน (Quota sampling) คณะละ 50 คน รวมเป็นจำนวน 100 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ
  - รายได้ต่อเดือน
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
  - ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
  - สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
  - สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
  - ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
  - โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
  - ผลเสียต่อสุขภาพ
  - การเกิดอุบัติเหตุ
  - การเกิดการทะเลาะวิวาท
  - การผิดศีลธรรม
  - ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย
4. ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

นियามศัพท์เฉพาะ

1. **เครื่องตี้มแอลกอฮอล์** หมายถึง เครื่องตี้มส่วนผสมของเอซิลแอลกอฮอล์ไม่เกิน 60 ดีกรี ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำมาบริโภคได้ ในงานวิจัยนี้ คือ สุรา เบียร์ และไวน์

2. **พฤติกรรมในการตี้มเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์** หมายถึง พฤติกรรมในการตี้มแอลกอฮอล์ ในงานวิจัยนี้ ได้แก่ ประเภทของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ จำนวนครั้งในการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อ 1 สัปดาห์ ปริมาณการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อครั้ง อายุในการเริ่มตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สาเหตุที่ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ลักษณะการ ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และโอกาสในการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

3. **ปัจจัยทางเศรษฐกิจ** หมายถึง ปัจจัยทางเศรษฐกิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในงานวิจัยนี้ คือ รายได้ต่อเดือน

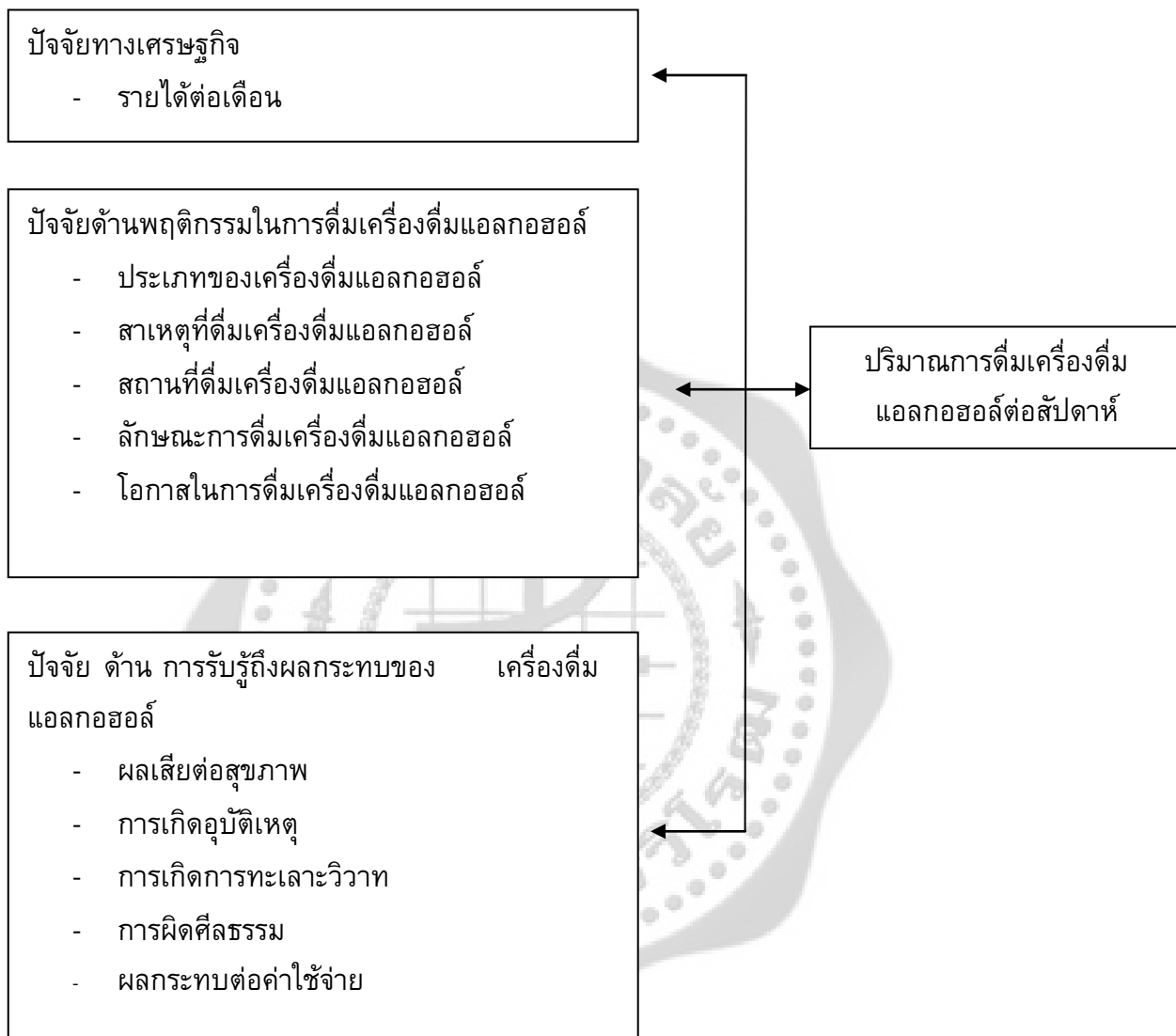
4. **ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการตี้มเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์** หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจากการกระทำในการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ในงานวิจัยนี้ ได้แก่ ประเภทของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สาเหตุที่ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ลักษณะการ ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และโอกาสในการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

5. **ปัจจัยด้าน การรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์** หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ในงานวิจัยนี้ ได้แก่ ผลเสียต่อสุขภาพ การเกิดอุบัติเหตุ การเกิดการทะเลาะวิวาท และการผิดศีลธรรม

6. **ปริมาณการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์** หมายถึง ปริมาณในการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ มีหน่วยเป็นขวดหรือกระป๋อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของนิสิตปริญญาตรี ระหว่างคณะสังคมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์มีความแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อ สัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งผู้วิจัย ได้นำแนวคิดและทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนและประกอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ดังนี้

1. ภาพรวมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษา
2. ทฤษฎีอุปสงค์
3. ทฤษฎีอรรถประโยชน์
4. ทฤษฎีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของบลูม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ภาพรวมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษา

ข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (WHO)พบว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีปริมาณการดื่ม แอลกอฮอล์มากจัดเป็นอันดับ 5 ของโลก และปัจจุบันนี้มีจำนวนผู้ดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้น กลุ่มที่น่าเป็นห่วงซึ่งเป็นนักดื่มหน้าใหม่ คือ กลุ่มวัยรุ่นที่มีนักดื่มมากขึ้น โดยวัยรุ่นเพศ ชายอายุ 11-19 ปี ที่บริโภคเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ มีจำนวนประมาณ 1.06 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 21.23 ของประชากรในกลุ่มอายุนี้ ปรากฏการณ์ที่น่าเป็นห่วงคือ นักเรียนชายและหญิงระดับชั้น มัธยมปลาย และระดับ ปวช.ที่เคย ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประมาณ ร้อยละ 50 เริ่มดื่มเมื่ออายุต่ำกว่า 15 ปี ทั้งนี้ ผู้ชายเริ่มดื่ม ในอายุน้อยกว่าผู้หญิง แต่ กลุ่มผู้หญิงวัย 15-19 ปี เป็นกลุ่มที่น่า จับตามากที่สุดเนื่องจากการเพิ่มจำนวนเกือบ 6 เท่า คือจากร้อยละ 1.0 เป็นร้อยละ 5.6 และใน กลุ่มหญิงในวัยนี้เป็นผู้ดื่มประจำถึง ร้อยละ 14.1 (ดื่ม1-2ครั้งต่อสัปดาห์ถึงดื่มครั้งวัน)ปัญหาการติด สุราและการดื่มสุราเป็นปัญหาที่ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในวัยผู้ใหญ่เท่านั้นแต่ยังเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับ เยาวชนของเราที่มีอายุระหว่าง (12-19 ปี) ที่ดื่มสุราและเบียร์ โดยผู้ชายดื่มมากกว่าหญิง 9 เท่า โดยเฉพาะนักดื่มหน้าใหม่ ที่ผู้ผลิตเจาะกลุ่มเป้าหมายที่เด็กผู้หญิง (วัยรุ่นหญิงอายุ 15-19 ปี มี จำนวนการดื่มสุราเพิ่มขึ้นถึง 6 เท่า

จากการสำรวจสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ประชากรอายุกลุ่มเยาวชนอายุ 15.24 ปี เป็นกลุ่มที่มีการดื่มสุราและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ 23.5 โดยชายมีอัตราการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมี แอลกอฮอล์สูงกว่าหญิงในทุกกลุ่มอายุและในประเทศไทยพบว่า วัยรุ่นที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี มีความสัมพันธ์กับการติดสุรา (Alcohol Dependent)มากกว่าวัยรุ่นที่ดื่มสุราครั้งแรกเมื่ออายุ 20 ปีถึง 5 เท่า นอกจากนี้ การดื่มสุรา และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยไม่ตั้งใจ และมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย รวมทั้งก่อให้เกิดความรุนแรงระหว่างวัยรุ่นด้วยกันและต่อผู้ใหญ่

ด้วย นำไปสู่สาเหตุการตาย 3 อันดับจากอุบัติเหตุรถยนต์ การฆ่าตัวตาย การฆ่าผู้อื่นตายล้วนมีการดื่มสุราและของมีเมาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยสาเหตุที่เด็กวัยรุ่นมีการดื่มสุรา ดังนี้

1. เพื่อนชักชวนให้ดื่ม การเข้ากลุ่มเพื่อนและต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนเมื่อเพื่อนชวนก็เลยยอมตามเพื่อน
2. เพื่อความสนุกสนาน ร่วมวงกับเพื่อน ๆ แล้วเกิดความสนุกสนาน
3. ถูกยู่ ถูกทำทนายให้ดื่มสุรา เช่น “ไม่ดื่มไม่ใช่ชาย” “ถ้าเป็นชายจริงต้องดื่ม”
4. ดื่มสุราตามเทศกาล ดื่มเพื่อเพิ่มความสนุกสนาน
5. ดื่มเพื่อคลายความทุกข์ เมื่อมีความทุกข์ใจ การดื่มสุราจะทำให้ผู้ดื่มมีความรู้สึกตัวน้อยลง มีความสนุกเพิ่มขึ้น อยากสนุกมากขึ้น จึงทำให้ลืมความทุกข์ใจได้ชั่วคราว
6. ดื่มเพื่อลดปมด้อยโดยการแสดงพฤติกรรมเด่น การดื่มสุราทำให้เกิดความกล้าที่จะแสดงพฤติกรรมที่ปกติไม่กล้าแสดงออก สิ่งที่เกิดขึ้นก็จะแสดงออกมาโดยไม่คำนึงว่าจะทำให้ใครเดือดร้อนหรือโดยไม่กลัวกฎหมายลงโทษ เช่น ปกติไม่กล้าสูบบุหรี่ เป็นคนเก๋ บกต ก็เอะอะ โวยวาย พูดเสียงดัง คึกโครม ทำดีทำต่อย บางคนอวดร่ำอวดรวย แจกเงิน ฯลฯ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นมี 3 ปัจจัย คือ เพศ อายุ ที่พักอาศัย ทักษะคิดต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ค่านิยมการไม่ดื่ม และการรับรู้ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยเอื้อ คือ การเข้าถึงแหล่งซื้อขาย และความสัมพันธ์ของครอบครัว ส่วนปัจจัยเสริม ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มของเพื่อนสนิท และการรับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าว มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยปัจจัยนำเข้า ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมบางกลุ่มที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เช่น รายได้ที่ได้รับ การศึกษาของบิดามารดา ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เหตุจูงใจก่อนดื่ม เป็นต้น แต่เมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลหลัก คือ เพื่อนสนิทที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลมากที่สุดในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นลักษณะของความสัมพันธ์กับเพื่อนมีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเพราะ เพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของวัยรุ่น ซึ่งเป็นได้ทั้งการปรับพฤติกรรมการดื่มให้เหมือนเพื่อน และชักชวนให้เพื่อนดื่ม เพื่อนอาจเป็นผู้ส่งเสริมให้ดื่มหรือหยุดดื่ม และเพื่อนสามารถช่วยเพื่อนให้หยุดดื่มได้ คำถาม คือ อิทธิพลของเพื่อนจะกระทบต่อการดื่มสุราเท่ากันหรือไม่ในแต่ละกลุ่ม ความสัมพันธ์ของเพื่อนมีหลายรูปแบบ ความสัมพันธ์กับเพื่อนอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันและไม่เท่าเทียมกัน คือ พฤติกรรมการดื่มสุราอันเนื่องมาจากอิทธิพลของเพื่อนสนิท เช่น ชนิดของเพื่อนและลักษณะของเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้พฤติกรรมที่วัยรุ่นจะถูกครอบงำโดยเพื่อน นั่นคือ ผู้ที่ดื่มสุรามักมีเพื่อนดื่มสุรา เป็นต้น

ปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย พบว่า ประชากร มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และผลเสียจาก พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พบว่า มีทรัพย์สินเสียหายจากอุบัติเหตุจราจร และความสูญเสียทางอ้อม เช่น การหยุดงาน เป็นต้น และพบว่ากลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนชายได้รับอุบัติเหตุสูงจากการเมาแล้วขับ ถูกคนเมาชน และโดยสารในรถที่คนเมาขับ ส่วนการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของประเทศไทย ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติทำการสำรวจครั้งล่าสุดในปี 2550 พบว่า ประชากรกว่า 15 ล้านคน หรือคิดเป็น 30% ของประชากรดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของวัยรุ่นเป็นพฤติกรรมที่น่าเป็นห่วงและส่งผลกระทบต่อสุขภาพอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสมองที่ยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ เช่นการดื่มสุราต่างๆ ที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายอนุญาตให้ดื่มสุรา ซึ่งส่งผลเสียตามมามากมาย เช่น อ้วน ความดันโลหิตสูง ความผิดปกติของสมอง- พฤติกรรม-เซาว์นปัญญา พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อุบัติเหตุบนท้องถนน ผลการเรียนตกต่ำ และการติดสุราเมื่อเข้าสู่ผู้ใหญ่ ที่สำคัญอาจก่อให้เกิดก่ออาชญากรรมทางเพศมีแนวโน้มที่จะทำร้ายเหยื่ออย่างรุนแรง โดยผู้กระทำมักมีการเมาสุร่าก่อนหรือระหว่างการทำร้ายทางเพศ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาจส่งผลเสียต่อสุขภาพร่างกาย จิตใจ ครอบครั้ว และสังคมได้ สุราจะมีผลกระทบกับคนมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับปริมาณ ความถี่ และความเร็วในการดื่ม เป็นหลัก และสิ่งที่มีปัจจัยร่วมที่สำคัญคือ อายุ เพศ น้ำหนักตัว ความต้านทานต่อสุรา ช่วงเวลาของวันขณะดื่ม ดื่มขณะท้องว่างหรืออิ่ม กำลังเหนื่อย หรือปกติ และกำลังใช้สารเสพติดชนิดอื่นร่วมด้วยหรือไม่ สำหรับในรายที่ดื่มมากเกินไป ดื่มเป็นประจำเป็นเวลานานๆ สามารถทำให้เกิดปัญหาที่รุนแรง คือ การติดสุรา และที่แน่ๆปัญหาที่ตามมาคือ ปัญหาครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน ครอบครัวแตกแยก ส่งผลถึงลูกด้วย ทำให้เกิดหนี้สิน ปัญหาการงาน ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ประสิทธิภาพการทำงานต่ำ มีปัญหากับผู้ร่วมงาน และอาจต้องออกจากงานเป็นคนตกงาน ท้ายที่สุดคือปัญหาสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น โรคตับแข็ง เลือดออกในกระเพาะอาหาร ชี้นิม ขาดสติ อาจทำร้ายผู้อื่น หรือขับรถโดยประมาท ทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ซึมเศร้า มีอาการทางจิต หลายคนอาจเข้าใจผิดว่าสุราหรือเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์เป็นสารกระตุ้นประสาท เพราะหลังจากการดื่มไปสัก 2-3 แก้ว มักรู้สึกว่่าเริ่มควบคุมตัวเองไม่ได้ เริ่มกล้าพูด แต่ความจริงแล้วเป็นสารเสพติดประเภทกดประสาท ซึ่งจะทำให้สมองทำงานช้าลง อารมณ์เศร้า คิดช้า ถ้าดื่มมากขึ้นอาจพูดไม่รู้เรื่อง อ้อแอ้ เดินไม่ตรงทาง สับสน ขาดสติ ได้สำนักงานสาธารณสุขจึง ได้มีการดำเนินงานรณรงค์แก้ไขปัญหาเพื่อลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยดำเนินงานควบคู่ไปกับรณรงค์บังคับใช้กฎหมายห้ามจำหน่ายสุราและเบว หรือแก่เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี เพื่อบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติสุรา ปี 2493 และพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 สิ่งที่ต้องดำเนินการในปี 2552 คือ สำรวจปัญหาผลกระทบของครอบครัว สังคมที่ได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และผลที่ได้จากการสำรวจพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญห และเป็นข้อเสนอแนะในการลดปริมาณการดื่มสุราได้ก็จะส่งผลต่อการลดความรุนแรงในครอบครัว ลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจราจร ลดภาระพ่อแม่ผู้ปกครอง และลดภาระทางสังคมลงไปด้วย

2. ทฤษฎีอุปสงค์

ผู้บริโภคทุกคนย่อมมีความต้องการหรือมีอุปสงค์สำหรับสินค้าและบริการต่างๆ อุปสงค์สำหรับสินค้าและบริการชนิดใด หมายถึง จำนวนสินค้าหรือบริการชนิดนั้นที่ผู้บริโภคประสงค์จะซื้อในช่วงเวลาหนึ่ง ณ ระดับราคาต่างๆ ของสินค้าและบริการนั้น

คำว่าประสงค์จะซื้อ หรือเต็มใจจะซื้อ (willingness to purchase) ในทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง ความต้องการที่สามารถทำให้สำเร็จได้จริง และมีความตั้งใจจริงที่จะทำด้วย กล่าวคือ มีเงินเพียงพอและตั้งใจที่จะซื้อสินค้าหรือบริการนั้นๆ เช่น ความประสงค์ที่จะมีบ้านพักตากอากาศที่พัทยาสักหลัง แต่ถ้าไม่มีเงินเพียงพอที่จะซื้อ หรือมีเงินเพียงพอที่จะซื้อ แต่ยังไม่คิดที่จะซื้อในขณะนั้นเนื่องจากเหตุผลบางประการ ความประสงค์ดังกล่าวไม่นับว่าเป็นอุปสงค์ในทางเศรษฐศาสตร์ (ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย; ส่งศักดิ์; และ สุพันธุ์ โตสุนทร. 2531: 130)

กฎของอุปสงค์เป็นกฎที่อธิบายถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคในการตัดสินใจจ่ายซื้อ สินค้าเมื่อราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงไป สาระสำคัญของกฎอุปสงค์คือ ปริมาณสินค้าที่มีผู้ที่ต้องการซื้อในขณะใดขณะหนึ่งจะมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับราคาสินค้าชนิดนั้น แสดงให้เห็นว่า ถ้าราคาสินค้าสูงขึ้น อุปสงค์จะลดลง และถ้าราคาสินค้าลดลง อุปสงค์จะเพิ่มขึ้น (รัตนา สายคณิต; และ ชลลดาจามรกุล. 2549: 48-55)

ปริมาณอุปสงค์ หรือปริมาณสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคประสงค์จะซื้อ (Quantity Demanded) ย่อมแตกต่างกันไปตามลักษณะของผู้บริโภคแต่ละคนและลักษณะส่วนรวมของสังคมนั้นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของปัจจัยบางประการ ซึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยเหล่านั้น ก็จะทำให้อุปสงค์เปลี่ยนแปลงไปด้วย ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่สำคัญมีดังนี้

1. ปริมาณซื้อขึ้นอยู่กับราคาของสินค้านั้น ตามปกติเมื่อราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น ปริมาณซื้อจะมีน้อย แต่ถ้าราคาสินค้าลดต่ำลง ปริมาณซื้อจะมีมาก โดยทั่วไปปริมาณเสนอซื้อจะมากหรือน้อย ผู้บริโภคจะพิจารณาราคาสินค้าโดยตรง กล่าวคือ ถ้าราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น จะส่งผลให้ปริมาณ เช่น ถ้ารถยนต์มีราคาสูงขึ้น ลูกค้าน่าจะลดปริมาณการซื้อรถยนต์น้อยลง

2. ระดับรายได้ของผู้บริโภค ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และปริมาณการเสนอซื้อสินค้าขึ้นอยู่กับชนิดของสินค้า ในกรณีสินค้าปกติ (Normal Goods) และสินค้าฟุ่มเฟือย (Superior Goods) รายได้และปริมาณการเสนอซื้อสินค้าของผู้บริโภคจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนในสินค้าด้อยคุณภาพ (Inferior Goods) รายได้และปริมาณการเสนอซื้อสินค้าของผู้บริโภคจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

3. ระดับราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องกัน การเปลี่ยนแปลงในราคาสินค้าชนิดหนึ่ง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์ของสินค้าอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกัน สินค้าที่มีความเกี่ยวข้องกันอาจเกี่ยวข้องโดยเป็นสินค้าที่ใช้ทดแทนสินค้านั้นได้หรือเป็นสินค้าที่ใช้ประกอบกับสินค้านั้น การใช้ทดแทนกันได้ ของสินค้าหมายถึงเราสามารถบริโภคสินค้าชนิดหนึ่งแทนสินค้าชนิดหนึ่งได้ เช่น เรา

บริโภคเค้กช็อกโกแลตแทนเค้กเนย เราเดินทางโดยแท็กซี่แทนการเดินทางโดยรถไฟฟ้า เราบริโภคน้ำขวดแทนเครื่องดื่มบำรุงกำลัง

4. รสนิยมของผู้บริโภค รสนิยมหรือที่นักเศรษฐศาสตร์เรียกว่าความชอบ เป็นสิ่งที่ที่อิทธิพลต่ออุปสงค์ของสินค้า เมื่อความชอบในสินค้าชนิดหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป อุปสงค์ของสินค้านั้นเพิ่มขึ้นและอุปสงค์ของสินค้าอื่นที่ interchangeable ได้จะลดลง เช่นเมื่อคนได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายต่อสุขภาพจากยาสูบ ความชอบหรือรสนิยมจะเปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงในความชอบทำให้อุปสงค์ของบุหรี่ลดลงและทำให้อุปสงค์ของแผ่นนิโคติน ซึ่งใช้เพื่อลดการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น

5. การคาดการณ์ การคาดการณ์เกี่ยวกับรายได้และราคาสินค้าในอนาคตจะมีผลกระทบต่ออุปสงค์ พิจารณาว่าหากคุณคาดว่าจะได้งานที่มีรายได้ดีในช่วงปิดเทอม คุณจึงไปเที่ยวต่างจังหวัด อุปสงค์ของการเดินทางช่วงวันหยุดจะเพิ่มขึ้น หรือหากคุณคาดว่าราคาของบะหมี่ราเม็งจะแพงขึ้นในสัปดาห์หน้า คุณจะยอมซื้อบะหมี่ชนิดหนึ่งจำนวนมากเพื่อเก็บไว้ ดังนั้นอุปสงค์ของบะหมี่ราเม็งของคุณในเวลานี้จะเพิ่มขึ้น

6. ขนาดของจำนวนประชากร โดยปกติถ้าจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอุปสงค์ของสินค้าแทบทุกชนิดย่อมเพิ่มขึ้น แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะโครงสร้างประชากรด้วย ลักษณะโครงสร้างประชากรมีผลให้อุปสงค์ของสินค้าบางชนิดเพิ่มขึ้นและบางชนิดลดลง

7. การกระจายของรายได้ของครัวเรือน เมื่อรายได้ส่วนใหญ่ ตกอยู่กับผู้บริโภคโดยส่วนใหญ่ จะทำให้ปริมาณซื้อสินค้าจะมากขึ้น แต่ถ้ารายได้ส่วนใหญ่ตกอยู่กับผู้บริโภคโดยส่วนน้อย จะทำให้ปริมาณเสนอซื้อสินค้าลดลง

8. ฤดูกาล ความต้องการซื้อสินค้าและบริการบางชนิดขึ้นอยู่กับฤดูกาล หรือขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ เช่น ในฤดูฝน ผู้บริโภคต้องการซื้อเสื้อกันฝนมากขึ้น ทำให้ในฤดูฝน ปริมาณเสนอซื้อเสื้อกันฝนเพิ่มขึ้น หรือในฤดูร้อน ผู้บริโภคต้องการซื้อเครื่องปรับอากาศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปริมาณซื้อเครื่องปรับอากาศสูงขึ้น ระยะเวลา ความยืดหยุ่นอุปสงค์ของสินค้าขึ้นกับเวลา ถ้าผู้บริโภคมีเวลาตัดสินใจนาน โอกาสการเปลี่ยนแปลงปริมาณซื้อสินค้าจะมากขึ้น ความยืดหยุ่นอุปสงค์สินค้าจะมากขึ้น

9. ปัจจัยอื่นๆ การที่ผู้บริโภคจะมีอุปสงค์ต่อสินค้ายังขึ้นอยู่กับอีกหลายปัจจัย เช่น อุปนิสัยในการใช้จ่าย ลักษณะการจัดเก็บภาษีของรัฐ อัตราดอกเบี้ย เป็นต้น

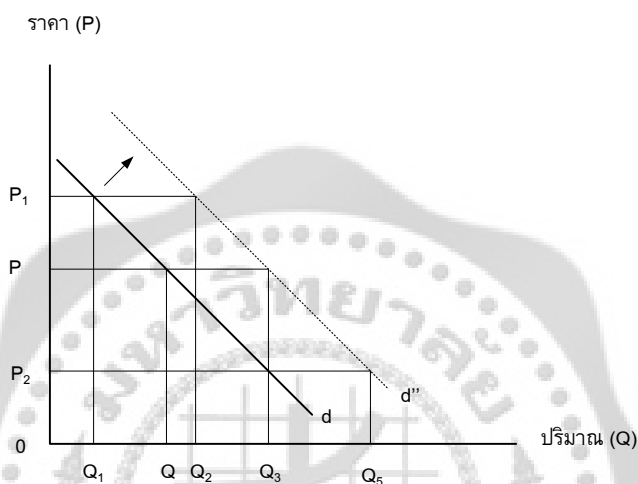
การที่ตัวกำหนดอุปสงค์ เช่น รายได้ รสนิยม และราคาสินค้าอื่นๆ เปลี่ยนแปลงไป จะมีผลทำให้ปริมาณอุปสงค์มีการเปลี่ยนแปลง ณ ระดับราคาเดิม

ในกรณีที่สินค้าชนิดหนึ่งจะเรียกได้ว่าเป็นสินค้าปกติ หากการเพิ่มขึ้นของรายได้ทำให้อุปสงค์ของสินค้านั้นเพิ่มขึ้น และการลดลงของรายได้ทำให้อุปสงค์ของสินค้านั้นลดลง ตัวอย่างเช่น หากคุณซื้อน้ำขวดมากขึ้นเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น น้ำขวดจะเป็นสินค้าปกติ ซึ่งสินค้าส่วนใหญ่ที่พบจะเป็นสินค้าปกติ ส่วนสินค้าอีกชนิดหนึ่งเรียกว่าสินค้าด้อย เมื่อมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จะทำให้อุปสงค์ของสินค้าลดลง และการลดลงของรายได้จะทำให้อุปสงค์ของสินค้าเพิ่มขึ้น เช่น เมื่อรายได้ของ

คุณเพิ่มขึ้นแล้วคุณซื้อล้งพลาสติกใสของลดลงและซื้อชั้นสำหรับวางหนังสือมากขึ้น ล้งพลาสติกใสของจะเป็นสินค้าด้อย

การย้ายเส้นอุปสงค์ (Shifts In Demand Curve)

การที่ตัวกำหนดอุปสงค์โดยอ้อม เช่น รสนิยม , ราคาสินค้าอื่นๆ เปลี่ยนแปลงไปมีผลทำให้ปริมาณการซื้อเพิ่มขึ้น หรือลดลง ณ ระดับราคาเดิม

ภาพประกอบ 2 การเพิ่มขึ้นของเส้นอุปสงค์

ที่มา: พรพิมล สันติเมธีรัตน์. (2545). เศรษฐศาสตร์จุลภาค

จากรูปจะเห็นได้ว่าเดิมเส้นอุปสงค์ในการซื้อสินค้า ถ้าหากระดับราคาอยู่ที่ P จะสามารถซื้อสินค้าที่ปริมาณ Q แต่ต่อมามีเหตุการณ์ที่มีผลทางบวกต่อสินค้าและบริการที่กำลังพิจารณาอยู่ ก็จะส่งผลทำให้ซื้อสินค้าชนิดนั้นเพิ่มขึ้นทั้งนี้เหตุการณ์ที่เข้ามาเป็นผลทางบวก ก็นี้แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงตัวกำหนดทางอ้อม ซึ่งมีผลทำให้มีการซื้อสินค้าชนิดนั้นมากขึ้นดังนั้นจึงทำให้เส้น Demand Shift ตัวขึ้นจาก เส้น d ไปเป็นเส้น d'' จึงส่งผลให้ ณ ระดับราคา P_1 ก็จะมีการซื้อสินค้าได้ที่ปริมาณ Q_2 แต่ถ้าระดับราคาเปลี่ยนแปลงไปเป็น P_2 จะสามารถซื้อสินค้าได้ที่ปริมาณ Q_5 ดังนั้นจากรูปจะเห็นได้ว่าเส้นอุปสงค์มีการย้ายตัวทั้งเส้นจาก d เป็น d'' ซึ่งหมายถึงการเพิ่มขึ้นของเส้นอุปสงค์ (Increase in Demand) ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากสิ่งที่เป็นตัวกำหนดทางอ้อมนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปนั่นเอง

3. ทฤษฎีอรรถประโยชน์

อรรถประโยชน์ (Utility) หมายถึง ความพอใจที่ผู้บริโภคได้รับจากการบริโภคสินค้าหรือบริการชนิดนั้นๆ สินค้าหรือบริการจะให้อรรถประโยชน์มากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับความต้องการของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าหรือบริการนั้น ถ้ามีความต้องการมาก สินค้าหรือบริการจะให้

อรรถประโยชน์จากการบริโภคมาก ตรงกันข้าม ถ้ามีความต้องการน้อย สินค้าหรือบริการจะให้
อรรถประโยชน์จากการบริโภคน้อย

อรรถประโยชน์เพิ่มและอรรถประโยชน์รวม

อรรถประโยชน์รวม (Total Utility : TU) หมายถึง ผลรวมของอรรถประโยชน์ทั้งหมดที่
ผู้บริโภคได้รับจากการบริโภคสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งตั้งแต่หน่วยแรกจนถึงหน่วยที่กำลังพิจารณาใน
ขณะนั้น

อรรถประโยชน์เพิ่ม (Marginal Utility : MU) หมายถึง อรรถประโยชน์หรือความพอใจ
ที่ผู้บริโภคได้รับเพิ่มขึ้น เมื่อบริโภคสินค้าหรือบริการชนิดนั้นเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย

$$\begin{aligned} MU_n &= TU_n - TU_{n-1} \\ TU_n &= U_1 + U_2 + \dots + U_n \\ \text{หรือ} \quad TU_n &= MU_1 + MU_2 + \dots + MU_n \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่ : } MU_n &= \text{อรรถประโยชน์เพิ่มจากการบริโภคสินค้าหน่วยที่ } n \\ U_n &= \text{อรรถประโยชน์จากการบริโภคสินค้าหน่วยที่ } n \\ TU_n &= \text{อรรถประโยชน์รวมจากการบริโภคสินค้าหน่วยที่ } n \end{aligned}$$

ความพอใจที่เกิดขึ้นจากการบริโภคสินค้าในแต่ละหน่วย เรียกว่า “ยูทิล (Util)”
ความสัมพันธ์ของอรรถประโยชน์รวม (TU) และอรรถประโยชน์หน่วยสุดท้าย (MU) สรุปได้ดังนี้
“ในช่วงที่ค่า MU เป็นบวก ค่า TU จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ณ จุดที่ค่า MU เท่ากับศูนย์ ค่า TU จะมากที่สุด
และในช่วงที่ค่า MU เป็นลบ ค่า TU จะลดลงเรื่อยๆ”

กฎการลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์เพิ่ม

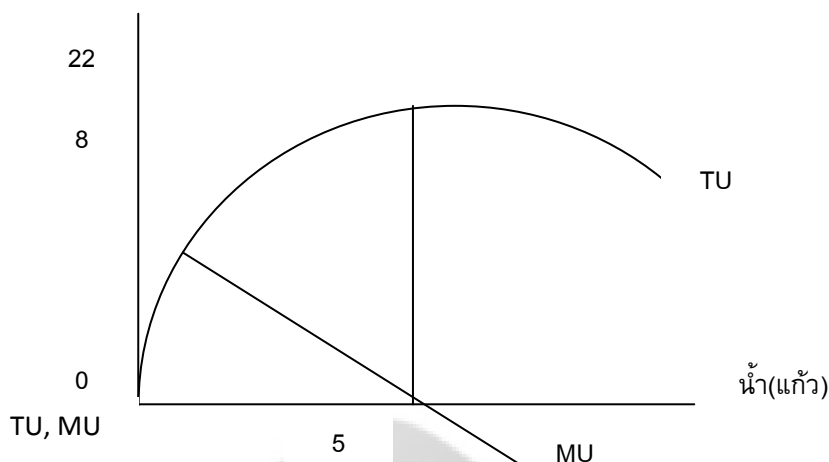
กฎการลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์เพิ่ม (Law of Diminishing Marginal Utility)
กล่าวว่าเมื่อผู้บริโภคได้รับสินค้าหรือบริการอย่างใดอย่างหนึ่งมาบริโภคเพื่อบำบัดความต้องการเพิ่ม
ขึ้นเรื่อยๆแล้ว อรรถประโยชน์หน่วยสุดท้ายหรืออรรถประโยชน์เพิ่มที่ได้จากสินค้าหรือบริการนั้นๆ
จะลดลง จนในที่สุด เมื่อได้รับสินค้าหรือบริการนั้นมากเกินระดับหนึ่งแล้ว อรรถประโยชน์หน่วย
สุดท้าย หรืออรรถประโยชน์เพิ่มของสินค้าหรือบริการนั้นอาจจะเท่ากับศูนย์หรือติดลบได้ ดังจะเห็น
ได้จากตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 แสดงอรรถประโยชน์รวมและอรรถประโยชน์เพิ่มของการเติมน้ำ

น้ำ (แก้ว)	MU	TU
1	8	8
2	7	15
3	5	20
4	2	22
5	0	22
6	-2	20

ที่มา: นราทิพย์ ชูติวงศ์. (2548). เศรษฐศาสตร์จุลภาค

จากตาราง 5 ในขณะที่ยังไม่เติมน้ำอรรถประโยชน์รวมและอรรถประโยชน์เพิ่มย่อมมีค่าเท่ากับ 0 ยูทิล เมื่อเติมน้ำแก้วที่ 1 ผู้บริโภคจะได้รับอรรถประโยชน์เพิ่มเท่ากับ 8 ยูทิล ซึ่งจะเท่ากับอรรถประโยชน์รวมพอดี เนื่องจากเป็นการเติมน้ำแก้วแรก หลังจากนั้นถ้าเติมน้ำแก้วที่ 2 เรื่อยไปจนถึงแก้วที่ 6 ผู้บริโภคจะได้รับอรรถประโยชน์เพิ่มตามข้อมูลจากตารางคือ 7, 5, 2, 0 และ -2 ยูทิลตามลำดับ ทำให้อรรถประโยชน์รวมเพิ่มเป็น 15, 20, 22, 22 และ 20 ยูทิลตามลำดับเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจาก อรรถประโยชน์รวมจะมีค่าเท่ากับผลรวมของอรรถประโยชน์เพิ่มที่ได้รับจากการเติมน้ำในแต่ละแก้ว จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าอรรถประโยชน์เพิ่มที่ได้รับจากการบริโภคสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง (ในที่นี้คือน้ำ) จะมีลักษณะลดลงเรื่อยๆ ซึ่งเป็นไปตามกฎการลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์เพิ่มดังกล่าว นอกจากนี้ เรายังพบว่าจากการที่อรรถประโยชน์รวมเท่ากับผลรวมของอรรถประโยชน์เพิ่ม ดังนั้นตราบไคที่อรรถประโยชน์เพิ่มยังมีค่าเป็นบวก (น้ำแก้วที่ 1-4) อรรถประโยชน์รวมจะมีค่าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆและจะมีค่าสูงสุด (Max TU) เมื่ออรรถประโยชน์เพิ่มมีค่าเท่ากับศูนย์ (น้ำแก้วที่ 5) หลังจากนั้น เมื่ออรรถประโยชน์เพิ่มเริ่มมีค่าติดลบ อรรถประโยชน์รวมก็จะเริ่มมีค่าลดลง (น้ำแก้วที่ 6) กฎการลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์เพิ่มซึ่งสัมพันธ์กับอรรถประโยชน์รวมสามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของการลดน้อยถอยลงของ อรรถประโยชน์เพิ่ม และอรรถประโยชน์รวม

ที่มา: นราทิพย์ ชุตินวงศ์. (2548). เศรษฐศาสตร์จุลภาค

ดุลยภาพผู้บริโภค (Consumers' Equilibrium) หมายถึง สภาวะการณ์ที่ผู้บริโภคได้รับความพอใจสูงสุดจากการบริโภคสินค้าหรือบริการจำนวนหนึ่งภายใต้งบประมาณที่มีอยู่จำกัด ดุลยภาพผู้บริโภคจะไม่เปลี่ยนแปลงถ้าปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไม่เปลี่ยนแปลง

ในการซื้อสินค้าของผู้บริโภคจะมี การเปรียบเทียบอรรถประโยชน์เพิ่มที่ผู้บริโภคได้รับจากสินค้าแต่ละชนิด ในกรณีที่ราคาสินค้าไม่เท่ากันจะปรับค่าโดยการหารค่าอรรถประโยชน์เพิ่มของสินค้านั้นด้วยราคาของตัวเอง และจัดลำดับสินค้าที่ให้อรรถประโยชน์เพิ่มที่ปรับค่าแล้วจากมากไปหาน้อย ผู้บริโภคจะเลือกบริโภคสินค้าที่ให้ค่าอรรถประโยชน์เพิ่มมากที่สุดก่อนจนกระทั่งถึงหน่วยที่ให้ค่าอรรถประโยชน์เพิ่มที่ปรับค่าแล้วของสินค้าทุกชนิดเท่ากัน ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจสูงสุดหรือเกิดดุลยภาพผู้บริโภค ดังนั้น เงื่อนไขดุลยภาพผู้บริโภคคือ

$$\frac{MU_A}{P_A} = \frac{MU_B}{P_B} = \frac{MU_C}{P_C} = \dots = \frac{MU_N}{P_N}$$

ในเมื่อ

- MU_A คือ อรรถประโยชน์เพิ่มของสินค้า A
- P_A คือ ราคาสินค้า A
- MU_B คือ อรรถประโยชน์เพิ่มของสินค้า B
- P_B คือ ราคาสินค้า B ฯลฯ

4. ทฤษฎีพฤติกรรมการเรียนรู้ของบลูม

Bloom's Taxonomy กล่าวถึงการจำแนกการเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูม ซึ่งแบ่ง เป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยในแต่ละด้านจะมีการจำแนกระดับความสามารถจากต่ำสุดไปถึงสูงสุด เช่น ด้านพุทธิพิสัย เริ่มจากความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมิน นอกจากนี้ยังนำเสนอระดับความสามารถที่มีการปรับปรุงใหม่ตามแนวคิดของ Anderson and Krathwohl (2001) เป็น การจำ (Remembering) การเข้าใจ (Understanding) การประยุกต์ใช้ (Applying) การวิเคราะห์ (Analysing) การประเมินผล (Evaluating) และการสร้างสรรค์ (Creating) ด้านจิตพิสัย จำแนกเป็น การรับรู้, การตอบสนอง, การสร้างค่านิยม, การจัดระบบ และการสร้างคุณลักษณะจากค่านิยม ด้านทักษะพิสัย จำแนกเป็น ทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย, ทักษะการเคลื่อนไหวอวัยวะสองส่วนหรือมากกว่าพร้อมๆกัน, ทักษะการสื่อสารโดยใช้ท่าทาง และทักษะการแสดงพฤติกรรมทางการพูด

ทฤษฎีการเรียนรู้คืออะไร

การเรียนรู้ (Learning) คือ กระบวนการของประสบการณ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างค่อนข้างถาวร ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้ไม่ได้มาจากภาวะชั่วคราว วุฒิภาวะ หรือสัญชาตญาณ (Klein 1991:2)

การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร โดยเป็นผลจากการฝึกฝนเมื่อได้รับการเสริมแรง มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติที่เรียกว่า ปฏิกริยาสะท้อน (Kimble and Garnezy) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อันเป็นผลจากการฝึกฝนและประสบการณ์ แต่มิใช่ผลจากการตอบสนองที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ (Hilgard and Bower) การเรียนรู้เป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลง อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละคนได้ประสบมา (Cronbach) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลได้พยายามปรับพฤติกรรมของตน เพื่อเข้ากับสภาพแวดล้อมตามสถานการณ์ต่าง ๆ จนสามารถบรรลุถึงเป้าหมายตามที่แต่ละบุคคลได้ตั้งไว้ (Pressey, Robinson and Horrock, 1959)

ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม เป็นอย่างไร

Bloom ได้แบ่งการเรียนรู้เป็น 6 ระดับ

- ความรู้ที่เกิดจากความจำ (knowledge) ซึ่งเป็นระดับล่างสุด
- ความเข้าใจ (Comprehend)
- การประยุกต์ (Application)
- การวิเคราะห์ (Analysis) สามารถแก้ปัญหา ตรวจสอบได้
- การสังเคราะห์ (Synthesis) สามารถนำส่วนต่างๆ มาประกอบเป็นรูปแบบใหม่ได้ ให้แตกต่างจากรูปเดิม เน้นโครงสร้างใหม่
- การประเมินค่า (Evaluation) วัดได้ และตัดสินใจได้ว่าอะไรถูกหรือผิด ประกอบการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลและเกณฑ์ที่แน่ชัด

ทฤษฎีการเรียนรู้ เบนจามิน บลูมและคณะ (Bloom et al, 1956) ได้จำแนกจุดมุ่งหมาย การเรียนรู้ออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญาพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย 6 ระดับ ได้แก่

1. ความรู้ความจำ ความสามารถในการเก็บรักษามวลประสบการณ์ต่าง ๆ จากการที่ได้รับความรู้ไว้และระลึกสิ่งนั้นได้เมื่อต้อง การเปรียบเทียบบันทึกเสียงหรือวี ดีทัศน์ที่สามารถเก็บเสียงและภาพของเรื่องราวต่างๆได้ สามารถเปิดฟังหรือ ดูภาพเหล่านั้นได้ เมื่อต้องการ

2. ความเข้าใจเป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญของสื่อ และสามารถแสดงออกมาในรูปของการแปลความ ตีความ คาดคะเน ขยายความ หรือ การกระทำอื่น ๆ

3. การนำความรู้ไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ไปใช้ในกาแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้

4. การวิเคราะห์ ผู้เรียนสามารถคิด หรือ แยกแยะเรื่องราวสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญได้ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ความสามารถในการวิเคราะห์จะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความคิดของแต่ละคน

5. การสังเคราะห์ ความสามารถในการที่ผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่สมบูรณ์และดีกว่าเดิม อาจเป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย การกำหนดวางแผนวิธีการดำเนินงานขึ้นใหม่ หรือ อาจจะทำให้เกิดความคิดในอันที่จะสร้างความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นนามธรรมขึ้นมาในรูปแบบ หรือ แนวคิดใหม่

6. การประเมินค่า เป็นความสามารถในการตัดสิน ตีราคา หรือ สรุปเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ออกมาในรูปของคุณธรรมอย่างมีกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งอาจเป็นไปตามเนื้อหาสาระในเรื่องนั้น ๆ หรืออาจเป็นกฎเกณฑ์ที่สังคมยอมรับก็ได้

2. จิตพิสัย (Affective Domain)

ค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้งที่ทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และสอดแทรกสิ่งที่ดึงดูดอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ ด้านจิตพิสัย จะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่

1. การรับรู้ เป็นความรู้สึกที่ กิดขึ้นต่อปรากฏการณ์ หรือสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นไปในลักษณะของการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่ว่าคืออะไร แล้วจะแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกที่เกิดขึ้น

2. การตอบสนอง เป็นการกระทำที่แสดงออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอม และพอใจต่อสิ่งเร้า นั้น ซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดจากการเลือกสรรแล้ว

3. การเกิดค่านิยม การเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม การยอมรับนับถือในคุณค่านั้น ๆ หรือปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกลายเป็นความเชื่อ แล้วจึงเกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น

4. การจัดระบบ การสร้างแนวคิด จัดระบบของค่านิยมที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความสัมพันธ์ ถ้าเข้ากันได้ก็จะยึดถือต่อไป แต่ถ้าขัดกันอาจไม่ยอมรับอาจจะยอมรับค่านิยมใหม่โดยยกเลิกค่านิยมเก่า

5. บุคลิกภาพ การนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัว ให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต่องดงามพฤติกรรมด้านนี้ จะเกี่ยวกับความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งจะเริ่มจากการได้รับรู้จากสิ่งแวดล้อม แล้วจึงเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบ ขยายกลายเป็นความรู้สึกด้านต่าง ๆ จนกลายเป็นค่านิยม และยังพัฒนาต่อไปเป็นความคิด อุดมคติ ซึ่งจะเป็นความคุ่มทิศทางพฤติกรรมของคนคนจะรู้ตัวหรืออย่างไรนั้น ก็เป็นผลของพฤติกรรมด้านนี้

3. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

พฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรงโดยมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะ พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ชั้น ดังนี้

1. การรับรู้ เป็นการให้ผู้เรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง หรือ เป็นการเลือกหาตัวแบบที่สนใจ

2. กระทำตามแบบ หรือ เครื่องชี้แนะ เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบที่ตนสนใจและพยายามทำซ้ำ เพื่อที่จะให้เกิดทักษะตามแบบที่ตนสนใจให้ได้ หรือ สามารถปฏิบัติงานได้ตามข้อแนะนำ

3. การหาความถูกต้อง พฤติกรรมสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องชี้แนะ เมื่อได้กระทำซ้ำแล้ว ก็พยายามหาความถูกต้องในการปฏิบัติ

4. การกระทำอย่างต่อเนื่องหลังจากตัดสินใจเลือกรูปแบบที่เป็นของตัวเองจะกระทำตามรูปแบบนั้นอย่างต่อเนื่อง จนปฏิบัติงานที่ยุ่งยากซับซ้อนได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง คล่องแคล่ว การที่ผู้เรียนเกิดทักษะได้ ต้องอาศัยการฝึกฝนและกระทำอย่างสม่ำเสมอ

5. การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ พฤติกรรมที่ได้จากการฝึกอย่างต่อเนื่อง จนสามารถปฏิบัติ ได้คล่องแคล่วว่องไวโดยอัตโนมัติ เป็นไปอย่างธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นความสามารถของการปฏิบัติในระดับสูง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รุ่งวิทย์ มาตงามเมืองและคณะ (2540) ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา จังหวัดลพบุรี อ่างทอง และประจวบคีรีขันธ์ พบว่านักเรียนร้อยละ 51 เคยดื่มในรอบปีที่ผ่านมา ดื่มเฉลี่ย 3 ครั้ง ส่วนใหญ่ดื่มกับเพื่อนในโอกาสพิเศษต่างๆ โดยนิยมดื่มสุราและเบียร์ เมื่อทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าตัวแปรอิสระได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นประเภทของสถานศึกษา การหนีเรียน การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การช่วยทำงานบ้าน การปฏิบัติศาสนกิจ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของบิดา มารดา ญาติ พี่น้อง ครูและเพื่อน ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รัฐพล มั่นนาค (2543) ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อการดื่มไวน์กรณีศึกษานิสิตปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างนิสิตชายที่เคยดื่มไวน์มีมากกว่านิสิตหญิง กลุ่มตัวอย่างนิสิตชายนิยมดื่มไวน์แดงมากที่สุด ขณะที่กลุ่มตัวอย่างนิสิตหญิงนิยมดื่มไวน์ผลไม้มากที่สุด โดยมีข้อมูลส่วนใหญ่คือ กลุ่มตัวอย่างอายุ 31-35 ปี รายได้มากกว่า 20,000 บาท/เดือน ดื่มไวน์ด้วยความถี่นานกว่า 4 วันต่อครั้ง และนิยมดื่มไวน์มากกว่า 2 แก้ว/ครั้ง นิยมดื่มตามงานเลี้ยงรับรองมากที่สุด โดยสาเหตุของการดื่มเนื่องจากชอบรสชาติและดื่มเพื่อสุขภาพ จากการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลต่อพฤติกรรมการบริโภคไวน์พบว่าปริมาณการดื่มต่อครั้งและการตัดสินใจซื้อขึ้นอยู่กับเพศของกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ขึ้นกับรายได้และอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

สายพิน สุประเสริฐ (2544) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนนายสิบทหารบก พบว่านักเรียนนายสิบทหารบกมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 82.6 โดยปัจจัยภายในได้แก่ทัศนคติต่อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ความตั้งใจต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยภายนอกได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การสนับสนุนและการควบคุมของบิดามารดาต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังของสังคมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัว พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ประนอม กาญจนวนิชย์(2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี การศึกษาพบว่า (1) พฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และแรงสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความรู้ สึกมีคุณค่าในตนเอง ความตระหนักถึงผลของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับมาก (2) พฤติกรรมป้องกันการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เมื่อจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์

ทางการศึกษาและพฤติกรรมการการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 (3)ความตระหนักถึงผลของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แรงสนับสนุนทางสังคม และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันการการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาได้ร้อยละ 28.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปรียาพร ศุภษรปัจจย (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ภาวะความเครียด อิทธิพลของสื่อโฆษณา และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ส่วนปัจจัยที่สัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว และอัตมโนทัศน์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.445 ถึง 0.786 และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อัตมโนทัศน์ และอิทธิพลของสื่อโฆษณา

พินทุอร วิรุพห์ตั้งตระกูล (2551) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษเพศชายเป็นผู้บริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในช่วง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 28.8 มีรายได้เฉลี่ย 8,096.45 บาทต่อเดือน ในระยะเวลา 1 เดือน กลุ่มตัวอย่างจะมีความถี่ในการบริโภคเฉลี่ย 6 ครั้ง และบริโภคครั้งละ 2.95 ขวด ซึ่งมักจะดื่มกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.8 ส่วนใหญ่จะซื้อและบริโภคในสถานบันเทิงโดยจะบริโภคเมื่ออยากดื่ม คิดเป็นร้อยละ 57 นอกจากนี้ เมื่อคำนวณหาค่าความยืดหยุ่นอุปสงค์ต่อรายได้ พบว่า 0.672 แสดงให้เห็นว่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นสินค้าจำเป็น เนื่องจากความยืดหยุ่นมีค่าน้อยกว่า 1 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 คือเพศ ลักษณะการอยู่อาศัย การใช้เวลาว่าง ค่านิยมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน และอิทธิพลของสื่อโฆษณา

กนิษฐา ไทยกกล้า (2551) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่จำหน่าย และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้บริโภค ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์จุดจำหน่ายแอลกอฮอล์ทั้งหมดมีการกระจายตัวแบบเกาะกลุ่ม (Clustered Distribution) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีจุดจำหน่ายที่อยู่ในระยะ 500 เมตรจากสถานศึกษา ร้อยละ 67.0 ลักษณะจุดจำหน่ายในพื้นที่จุดจำหน่ายหนาแน่น ส่วนใหญ่เป็นร้านขายของชำ ค้าปลีกและสถานบันเทิงเกือบร้อยละ 97.0 มีใบอนุญาตจำหน่าย สุราประเภทต่างๆ โดยจำหน่ายตามช่วงเวลาที่ถูกกฎหมายกำหนดไว้ร้อยละ 70.0 จำหน่ายสุรานาเข้าร้อยละ 78.7 สุราที่ผลิตในประเทศมากกว่าร้อยละ 60.0 จำหน่ายเบียร์มากกว่าร้อยละ 96.0 ในพื้นที่จุดจำหน่ายไม่หนาแน่นส่วนใหญ่เป็น

ร้านอาหาร/เครื่องดื่ม หมูกระทะ และร้านขายของชำ ค่าปลีก จำหน่ายตามช่วงเวลาที่ถูกกฎหมาย กำหนดไว้ ร้อยละ 38.1 จำหน่ายสุรานาเข้าร้อยละ 52.4 สุราผลิตในประเทศร้อยละ 23.8 ทุกจุดจำหน่ายเบียร์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในพื้นที่จุดจำหน่ายหนาแน่นมีอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่ม 15-16 ปี จุดจำหน่ายไม่หนาแน่นอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่ม 15-16 ปี การดื่มใน 30 วันที่ผ่านมาของเยาวชนที่ศึกษาในพื้นที่จุดจำหน่ายหนาแน่นมากกว่าจุดจำหน่ายไม่หนาแน่นอยู่ 1.13 เท่า จุดจำหน่ายรอบสถานศึกษา ในระยะ 500 เมตรทั้ง 2 พื้นที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มในช่วง 1 ปีที่ผ่านมาหรือการดื่มหนักเนื่องจากจุดจำหน่ายกระจายอยู่ทั่วไปและมีจำนวนมาก เยาวชนสามารถเดินทางไปดื่มยัง จุดจำหน่ายที่อื่นได้ง่าย อัตราการดื่มหนักต่อครั้งภายใน 1 ปีที่ผ่านมาของจุดจำหน่ายหนาแน่นมากกว่าการดื่มหนักของเยาวชนในจุดจำหน่ายไม่หนาแน่นเกือบเท่าตัวโดยเฉพาะเยาวชนในระดับอุดมศึกษาที่มีพฤติกรรมการดื่มหนักร้อยละ 61.6 เยาวชนที่เคยได้รับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 31.3 ส่วนใหญ่จะเกิดอุบัติเหตุจากการเมาสุรา และการทะเลาะวิวาทผู้ประกอบการส่วนใหญ่เกือบร้อยละ 80.0 ต้องปรับราคาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ให้สูงตามภาษีที่ขึ้นทำให้รายได้ลดลง การห้ามโฆษณา และการจำกัดเวลาการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ไม่ส่งผลกระทบต่อการค้าเนกิจการของผู้ประกอบการ

ณริศา ชัยศุภมวงคลลาภ (2552) ได้ทำการศึกษารูปแบบการสื่อสารและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเหล้าปั่นของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 13-19 ปี ของ กลุ่มนักศึกษาปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเหล้าปั่นของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเหล้าปั่นแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยแวดล้อม โดยความอยากลอง ความอยากรู้ ரசชาติเป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเหล้าปั่นของวัยรุ่นผู้บริโภคหน้าใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยแวดล้อม ประกอบด้วยการขายในราคาต่ำ และหาซื้อได้ง่าย และปัจจัยภายนอก ได้แก่ เพื่อน และบรรยากาศของร้าน และในส่วนของวัยรุ่นผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันพบว่า การขายราคาต่ำ และหาซื้อได้ง่าย เป็นปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเหล้าปั่นของวัยรุ่นในกลุ่มนี้มากที่สุด รองลงมา คือ ความรู้หรือทัศนคติเชิงบวกต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งถือเป็นปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก

บุญเสริม หุตะแพทย์และคณะ (2549) ได้ศึกษา พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย: การสำรวจองค์ความรู้ สถานการณ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการวิจัย พบว่า เยาวชน ร้อยละ 45.3 เคยดื่มสุรา และ 97.6% ของผู้เคยดื่มยังคงดื่มมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่เริ่มดื่มครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี โดยดื่มกับเพื่อน ดื่มเพราะต้องการทดลองดื่ม และนิยมดื่มเบียร์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มสุราในเชิงบวก คือ อายุ เจตคติและความเชื่อเกี่ยวกับการดื่มสุรา การรับรู้ความสัมพันธ์ของพ่อแม่และพี่น้อง อิทธิพลเพื่อนและสื่อ และการเข้าถึงแหล่งซื้อ-ขายสุรา และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงลบ คือ คะแนนเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การมีวินัยในตนเอง การควบคุมการดื่มสุราของ

พ่อแม่ และการรับรู้โทษของสุรา ปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการดื่มสุราได้ดีที่สุด คือ ความเชื่อเกี่ยวกับการดื่มสุรา อิทธิพลสื่อ การรับรู้ความสัมพันธ์ของพ่อแม่ การเข้าถึงแหล่งซื้อ-ขายสุรา และอิทธิพลเพื่อน ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ:แสดงให้เห็นว่าครอบครัวและสิ่งแวดล้อมสนับสนุนให้เยาวชนเข้าถึงแหล่งซื้อ-ขายสุราได้ง่าย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ปริมาณ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาตรี ของ คณะสังคมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย คือ นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 100 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายแบบสะดวก โดยเลือก จาก 2 คณะ คือ คณะสังคมศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์ และกำหนดขนาดตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบ สัดส่วน (Quota sampling) คณะละ 50 คน รวมเป็นจำนวน 100 คน

ตาราง 6 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
สังคมศาสตร์	1,748	50	2.8
วิทยาศาสตร์	2,656	50	1.8

ที่มา : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2553.

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามจำนวน 100 ชุด โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ คณะ ผลการเรียน ลักษณะการพักอาศัย การใช้เวลาว่าง และรายได้ต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ผลเสียต่อสุขภาพ การเกิดอุบัติเหตุ การเกิดการทะเลาะวิวาท การผิดศีลธรรม และผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีข้อความตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบไปปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือเพื่อตรวจสอบและแก้ไขก่อน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีการเก็บข้อมูลมาจาก แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่มาจากการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากนิสิตปริญญาตรีมหา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามโดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัส ตามที่ได้กำหนดไว้แล้ว

3. การประมวลผลข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติ ความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้สถิติ ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้สถิติความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างปริมาณ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ และปัจจัยในกลุ่มต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัย ด้าน พฤติกรรม ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของ 2 คณะ ใช้สถิติ t-Test. ในการทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\% = \frac{f \times 100}{N}$$

%	แทน	ค่าร้อยละ
f	แทน	ความถี่หรือจำนวน
N	แทน	จำนวนตัวอย่าง

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{N}$$

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร
$\sum_{i=1}^n x_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนตัวอย่าง

ข้อมูล

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อแสดงการกระจายของ

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum_{i=1}^n x^2 - \left(\sum_{i=1}^n x\right)^2}{N(N-1)}}$$

$S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\left(\sum_{i=1}^n x\right)^2$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum_{i=1}^n x^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูล

N แทน จำนวนตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 ค่า t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบความแตกต่างระหว่าง

คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ในกรณีความแปรปรวน 2 กลุ่มไม่เท่ากัน $S_1^2 \neq S_2^2$ โดยใช้สถิติ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544: 135) ในสูตรดังนี้

การตั้งสมมติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

Sp^2 แทน ความแปรปรวนร่วม (Pooled Variance)

$$Sp^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

กรณีความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากัน $S_1^2 = S_2^2$

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\left(\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}\right)\left(\frac{n_1 + n_2}{n_1 n_2}\right)}}$$

โดยที่	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-test
	$\overline{X}_1, \overline{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	จำนวนของกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

กรณีความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากัน $S_1^2 \neq S_2^2$

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right)}{\left(\frac{S_1^2}{n_1}\right)^2 + \left(\frac{S_2^2}{n_2}\right)^2} \cdot \frac{1}{\frac{1}{n_1 - 1} + \frac{1}{n_2 - 1}}$$

โดยที่	S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

2.2 การทดสอบความเป็นอิสระระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยการใช้สถิติ Chi-Square (χ^2 - test) โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2550: 92) และทำการทดสอบเมื่อ Chi-Square มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

$$\chi^2 = \frac{\sum(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ χ^2	แทน	Chi-Square
O	แทน	ความถี่ที่ได้จากการสังเกต
E	แทน	ความถี่ที่คาดหวังจากทฤษฎี

หลักที่ใช้ในการคำนวณ มี ขั้นตอนในการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

- ตั้งสมมติฐาน
  - H_0 : ตัวแปรทั้งสองเป็นอิสระจากกัน
  - H_1 : ตัวแปรทั้งสองไม่เป็นอิสระจากกัน
- กำหนดระดับนัยสำคัญในการทดสอบสมมติฐานให้มีค่าไม่เกิน 0.05
- คำนวณค่าสถิติไคสแควร์
- สรุปผลและแปลความหมาย ดังนี้
  - ปฏิเสธ H_0 เมื่อ p-value ของค่าไคสแควร์น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด
  - ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 เมื่อ p-value ของค่าไคสแควร์มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด

การแปลผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตามหลักการดังนี้

หากสามารถปฏิเสธ H_0 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

หากไม่สามารถปฏิเสธ H_0 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเลือกจาก 2 คณะ คือ คณะสังคมศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์ คณะละ 50 คน รวมเป็นจำนวน 100 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 7 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

		ปัจจัยส่วนบุคคล	ร้อยละ
เพศ	ชาย		50.0
	หญิง		50.0
อายุ	18 ปี		15.0
	19 ปี		54.0
	20 ปี		25.0
	21 ปี		6.0
คณะที่ศึกษา	วิทยาศาสตร์		50.0
	สังคมศาสตร์		50.0
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA)			
	2.01 – 2.50		34.0
	2.51 – 3.00		48.0
	3.01 – 3.50		18.0
	3.51 – 4.00		-

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ร้อยละ
ลักษณะการพักอาศัย	
บิดาและมารดา	58.0
บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง	3.0
ญาติพี่น้อง	14.0
พักอาศัยอยู่คนเดียว	3.0
เช่าหอพักอยู่กับเพื่อน	22.0
การใช้เวลาว่าง	
มี **	100.00
ดูหนัง/ฟังเพลง/เล่นดนตรี	76.0
เล่นกีฬา	45.0
เล่นคอมพิวเตอร์	67.0
อ่านหนังสือ	41.0
ช้อปปิ้ง	30.0
อื่นๆ	3.0
ไม่มี	-
รายได้ต่อเดือน	
น้อยกว่า 5,000 บาท	24.0
5,001-10,000 บาท	69.0
10,001-15,000 บาท	6.0
มากกว่า 15,000 บาท ขึ้นไป	1.0
ค่าต่ำสุด 1,000 ค่าสูงสุด 20,000	
ค่าเฉลี่ย 7,476.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 28,12.674	

** เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 100 คน พบว่า นิสิตกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิงเท่ากัน ส่วนใหญ่มี อายุ 19 ปี ซึ่งศึกษา อยู่คณะวิทยาศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ เท่ากัน มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระหว่าง 2.51 – 3.00 มีลักษณะการพักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีการใช้เวลาว่าง โดยการดูหนัง/ฟังเพลง/เล่น

ดนตรี และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท โดยคิดเป็นรายได้เฉลี่ยที่ 7,476.00 บาทต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตาราง 8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ร้อยละ
ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
สุรา	67.0
เบียร์	20.0
ไวน์	13.0
จำนวนครั้งในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อ 1 สัปดาห์	
1 ครั้ง	86.0
2 ครั้ง	12.0
4 ครั้ง	1.0
5 ครั้ง	1.0
ค่าต่ำสุด 1 ค่าสูงสุด 5 ค่าเฉลี่ย 1.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.578	
ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อครั้ง	
1 ขวด/กระป๋อง	67.0
2 ขวด/กระป๋อง	31.0
3 ขวด/กระป๋อง	2.0
ค่าต่ำสุด 1 ค่าสูงสุด 3 ค่าเฉลี่ย 1.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.518	
ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์	
1 ขวด/กระป๋อง	62.0
2 ขวด/กระป๋อง	25.0
3 ขวด/กระป๋อง	2.0
4 ขวด/กระป๋อง	10.0
5 ขวด/กระป๋อง	1.0
ค่าต่ำสุด 1 ค่าสูงสุด 5 ค่าเฉลี่ย 1.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.002	

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการณ์ซื้อสินค้าของผู้บริโภค	ร้อยละ
อายุในการเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ต่ำกว่า 16 ปี	34.0
มากกว่า 16 ปี	66.0
ค่าต่ำสุด 12 ค่าสูงสุด 20	
ค่าเฉลี่ย 16.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.353	
สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
คลายเครียดจากการเรียน	5.0
อยากทดลองดื่ม/เพื่อนชวนดื่ม	31.0
ดื่มตามเทศกาล	29.0
เพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม	35.0
ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ดื่มคนเดียว	1.0
ดื่มกับเพื่อน	94.0
ดื่มกับคนในครอบครัว/ญาติ	3.0
ดื่มกับคนในงานต่างๆ	2.0
สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
บ้านตนเอง	7.0
สถานบันเทิง	61.0
บ้านเพื่อน	20.0
งานเลี้ยงสังสรรค์	10.0
ร้านอาหาร	2.0
สวนสาธารณะ/แหล่งท่องเที่ยว	-
โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
เมื่ออยากดื่ม	25.0
เมื่อเครียด/กลุ่มใจ/ผิตหวัง	10.0
งานเลี้ยงฉลองในเทศกาลต่างๆ	49.0
ฉลองความสำเร็จ/ดีใจ	16.0

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการตีเครื่องตี แอลกอฮอล์ จำนวน 100 คน พบว่า นิสิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ประเภท สุรา มีจำนวน ครั้งในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ต่อ 1 สัปดาห์ ต่ำสุด 1 ครั้งต่อสัปดาห์ สูงสุด 5 ครั้งต่อสัปดาห์ เฉลี่ย 1.18 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยส่วนใหญ่มีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ และมี ปริมาณการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ต่อครั้ง ต่ำสุด 1 ขวด/กระป๋อง สูงสุด 3 ขวด/กระป๋อง เฉลี่ย 1.34 ขวด/กระป๋อง และมีปริมาณการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ต่ำสุด 1 ขวด/กระป๋อง สูงสุด 5 ขวด/กระป๋อง เฉลี่ย 1.63 ขวด/กระป๋อง โดยมีปริมาณการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ครั้งละ 1 ขวด/กระป๋อง นิสิตเริ่มตีเครื่องตีแอลกอฮอล์อายุ ต่ำสุด 12 ปี สูงสุด 20 ปี เฉลี่ย 16.78 ปี โดย ส่วนใหญ่เริ่มตีเครื่องตีแอลกอฮอล์อายุ มากกว่า 16 ปี โดยมีสาเหตุที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เพื่อ การสังสรรค์/เข้าสังคม นิสิตมีลักษณะการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ตีกับเพื่อน และตีเครื่องตี แอลกอฮอล์ที่สถานบันเทิง นิสิตมีโอกาสในการ ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ จากงานเลี้ยงฉลองใน เทศกาลต่าง ๆ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีแอลกอฮอล์

ตาราง 9 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ปัจจัยด้าน การรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตี แอลกอฮอล์

ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีแอลกอฮอล์	ร้อยละ
ผลเสียต่อสุขภาพ	
รับรู้	100.0
ไม่รับรู้	-
การเกิดอุบัติเหตุ	
รับรู้	98.0
ไม่รับรู้	2.0
การเกิดการทะเลาะวิวาท	
รับรู้	86.0
ไม่รับรู้	14.0
การผิดศีลธรรม	
รับรู้	94.0
ไม่รับรู้	6.0

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์	ร้อยละ
ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย	
รับรู้	90.0
ไม่รับรู้	10.0

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ จำนวน 100 คน พบว่า นิสิตทั้งหมดมีการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ว่ามีผลเสียต่อสุขภาพ และมีนิสิตส่วนใหญ่ การรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ว่ามีการเกิดอุบัติเหตุรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ว่ามีการเกิดการทะเลาะวิวาท รับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ว่ามีการผิดศีลธรรม และรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ว่ามีผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน เกี่ยวกับปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่ด้านพฤติกรรมในการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของ เครื่องตีมแอลกอฮอล์ ที่อาจจะมีความสัมพันธ์ กับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือ ได้แก่ รายได้ต่อเดือน

จากตาราง 10 นิสิตกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ จำนวน 41 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ความแตกต่างของรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

รายได้ต่อเดือน	ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					
	1 ขวด/ กระป๋อง	2 ขวด/ กระป๋อง	3 ขวด/ กระป๋อง	4 ขวด/ กระป๋อง	5 ขวด/ กระป๋อง	รวม
น้อยกว่า 5,000 บาท	18	3	2	1	0	24
5,001-10,000 บาท	38	22	0	9	0	69
10,001-15,000 บาท	5	0	0	0	1	6
มากกว่า 15,000 บาท ขึ้นไป	1	0	0	0	0	1
รวม	62	25	2	10	1	100

$$\chi^2 = 30.575 \quad p = 0.002$$

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2.1 ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากตาราง 11 นิสิตกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุรา มีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ จำนวน 35 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ด้วยความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95

ตาราง 11 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

ประเภทของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					
	1 ขวด/ กระป๋อง	2 ขวด/ กระป๋อง	3 ขวด/ กระป๋อง	4 ขวด/ กระป๋อง	5 ขวด/ กระป๋อง	รวม
สุรา	35	21	2	8	1	67
เบียร์	15	3	0	2	0	20
ไวน์	12	1	0	0	0	13
รวม	62	25	2	10	1	100

$$\chi^2 = 9.967 \quad p = 0.267$$

2.2 สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากตาราง 12 นิสิตกลุ่มตัวอย่างที่มีสาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยากรทดลองดื่ม/เพื่อนชวนดื่ม มีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ จำนวน 26 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร พบว่า ความแตกต่างของ สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					รวม
	1 ขวด/ กระป๋อง	2 ขวด/ กระป๋อง	3 ขวด/ กระป๋อง	4 ขวด/ กระป๋อง	5 ขวด/ กระป๋อง	
คลายเครียดจากการเรียน	0	1	0	3	1	5
อยากรทดลองดื่ม/เพื่อนชวนดื่ม	26	4	0	1	0	31
ดื่มตามเทศกาล	18	6	2	3	0	29
เพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม	18	14	0	3	0	35
รวม	62	25	2	10	1	100

$$\chi^2 = 49.247 \quad p = 0.000$$

2.3 สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากตาราง 13 นิสิตกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สถานบันเทิง มีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ จำนวน 29 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ด้วยความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95

ตาราง 13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สัปดาห์

สถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					รวม
	1 ขวด/ กระจบอง	2 ขวด/ กระจบอง	3 ขวด/ กระจบอง	4 ขวด/ กระจบอง	5 ขวด/ กระจบอง	
บ้านตนเอง	5	2	0	0	0	7
สถานบันเทิง	29	20	2	9	1	61
บ้านเพื่อน	17	2	0	1	0	20
งานเลี้ยงสังสรรค์	9	1	0	0	0	10
ร้านอาหาร	2	0	0	0	0	2
รวม	62	25	2	10	1	100

$$\chi^2 = 16.006 \quad p = 0.453$$

2.4 ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากตาราง 14 นิติกลุ่มตัวอย่างที่ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดื่มกับเพื่อน มีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระจบองต่อสัปดาห์ จำนวน 57 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ด้วยความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95

ตาราง 14 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

ลักษณะการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					รวม
	1 ขวด/ กระป๋อง	2 ขวด/ กระป๋อง	3 ขวด/ กระป๋อง	4 ขวด/ กระป๋อง	5 ขวด/ กระป๋อง	
ดื่มคนเดียว	0	0	0	1	0	1
ดื่มกับเพื่อน	57	25	2	9	1	94
ดื่มกับคนในครอบครัว/ญาติ	3	0	0	0	0	3
ดื่มกับคนในงานต่างๆ	2	0	0	0	0	2
รวม	62	25	2	10	1	100

$$\chi^2 = 12.217 \quad p = 0.428$$

2.5 โอกาสในการดื่มเครื่องดื่ม

จากตาราง 15 นิสิตกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากงานเลี้ยงฉลองในเทศกาลต่างๆ มีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ จำนวน 29 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ความแตกต่างของ โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มกับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

โอกาสในการดื่มเครื่องดื่ม	ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					รวม
	1 ขวด/ กระป๋อง	2 ขวด/ กระป๋อง	3 ขวด/ กระป๋อง	4 ขวด/ กระป๋อง	5 ขวด/ กระป๋อง	
เมื่ออยากดื่ม	13	9	0	3	0	25
เมื่อเครียด/กลุ่มใจ/ผัดหวัง	4	2	0	3	1	10
งานเลี้ยงฉลองในเทศกาล ต่างๆ	29	14	2	4	0	49
ฉลองความสำเร็จ/ดีใจ	16	0	0	0	0	16
รวม	62	25	2	10	1	100

$$\chi^2 = 27.480 \quad p = 0.007$$

3. ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์

3.1 ผลเสียต่อสุขภาพ

จากตาราง 16 นิสิตกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ด้รับรู้ถึงผลเสียต่อสุขภาพ ที่มีปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระป๋อง ต่อสัปดาห์ จำนวน 62 คน เครื่องตีมแอลกอฮอล์ 2 ขวด/กระป๋องในระยะเวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 25 คน เครื่องตีมแอลกอฮอล์ 3 ขวด/กระป๋องในระยะเวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 2 คน เครื่องตีมแอลกอฮอล์ 4 ขวด/กระป๋องในระยะเวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 10 คน และ เครื่องตีมแอลกอฮอล์ 5 ขวด/กระป๋องในระยะเวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 1 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ผลเสียต่อสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ด้วยความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95

ตาราง 16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลเสียต่อสุขภาพกับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

ผลเสียต่อสุขภาพ	ปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					
	1 ขวด/ กระป๋อง	2 ขวด/ กระป๋อง	3 ขวด/ กระป๋อง	4 ขวด/ กระป๋อง	5 ขวด/ กระป๋อง	รวม
รับรู้	62	25	2	10	1	100
ไม่รับรู้	0	0	0	0	0	0
รวม	62	25	2	10	1	100

3.2 การเกิดอุบัติเหตุ

จากตาราง 17 นิสิตกลุ่มตัวอย่างรับรู้ การเกิดอุบัติเหตุ มีปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ จำนวน 62 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร พบว่า การเกิดอุบัติเหตุ ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ ด้วยความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95

ตาราง 17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดอุบัติเหตุ กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

การเกิดอุบัติเหตุ	ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					รวม
	1 ขวด/ กระป๋อง	2 ขวด/ กระป๋อง	3 ขวด/ กระป๋อง	4 ขวด/ กระป๋อง	5 ขวด/ กระป๋อง	
รับรู้	62	23	2	10	1	98
ไม่รับรู้	0	2	0	0	0	2
รวม	62	25	2	10	1	100

$$\chi^2 = 6.122 \quad p = 0.190$$

3.3 การเกิดการทะเลาะวิวาท

จากตาราง 18 นิสิตกลุ่มตัวอย่างรับรู้การเกิดการทะเลาะวิวาท มีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระป๋องในต่อสัปดาห์ จำนวน 56 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า การเกิดอุบัติเหตุ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ ด้วยความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95

ตาราง 18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดการทะเลาะวิวาทกับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

การเกิดการทะเลาะวิวาท	ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					รวม
	1 ขวด/ กระป๋อง	2 ขวด/ กระป๋อง	3 ขวด/ กระป๋อง	4 ขวด/ กระป๋อง	5 ขวด/ กระป๋อง	
รับรู้	56	20	2	7	1	86
ไม่รับรู้	6	5	0	3	0	14
รวม	62	25	2	10	1	100

$$\chi^2 = 4.324 \quad p = 0.364$$

3.4 การผิดศีลธรรม

จากตาราง 19 นิสิตกลุ่มตัวอย่างรับรู้ การผิดศีลธรรม มีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ จำนวน 58 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า การผิดศีลธรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ ด้วยความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95

ตาราง 19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการผิดศีลธรรมกับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

การผิดศีลธรรม	ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					รวม
	1 ขวด/ กระป๋อง	2 ขวด/ กระป๋อง	3 ขวด/ กระป๋อง	4 ขวด/ กระป๋อง	5 ขวด/ กระป๋อง	
รับรู้	58	23	2	10	1	94
ไม่รับรู้	4	2	0	0	0	6
รวม	62	25	2	10	1	100

$$\chi^2 = 1.030 \quad p = 0.905$$

3.5 ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย

จากตาราง 20 นิสิตกลุ่มตัวอย่างรับรู้ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย มีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ จำนวน 55 คน เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ ด้วยความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95

ตารางที่ 20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายกับปริมาณการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย	ปริมาณการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์					
	1 ขวด/ กระป๋อง	2 ขวด/ กระป๋อง	3 ขวด/ กระป๋อง	4 ขวด/ กระป๋อง	5 ขวด/ กระป๋อง	รวม
รับรู้	55	24	2	8	1	90
ไม่รับรู้	7	1	0	2	0	10
รวม	62	25	2	10	1	100

$$\chi^2 = 2.559 \quad p = 0.634$$

ตารางที่ 21 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องติ่มแอลกอฮอล์

ตัวแปร	ค่าไคแอสควร์
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	
รายได้ต่อเดือน	30.575*
ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์	
ประเภทของเครื่องติ่มแอลกอฮอล์	9.967
สาเหตุที่ติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์	49.247*
สถานที่ติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์	16.006
ลักษณะการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์	12.217
โอกาสในการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์	27.480*
ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องติ่มแอลกอฮอล์	
ผลเสียต่อสุขภาพ	
การเกิดอุบัติเหตุ	-
การเกิดการทะเลาะวิวาท	6.122
การผิดศีลธรรม	4.324
ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย	1.030
	2.559

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากตาราง 21 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือ รายได้ต่อเดือน และปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อื่นๆ ได้แก่ ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกปัจจัย ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

4. ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉลี่ย ต่อสัปดาห์ ของ กลุ่มตัวอย่างจาก 2 คณะ

จากตาราง 22 กลุ่มตัวอย่างจากคณะวิทยาศาสตร์มีปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.68 ขวด/กระป๋อง ต่อสัปดาห์ ส่วนกลุ่มตัวอย่าง จากคณะสังคมศาสตร์ มีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 ขวด/กระป๋องต่อสัปดาห์ เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยของปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม พบว่า กลุ่มตัวอย่างจาก 2 คณะมีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉลี่ย ต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตาราง 22 ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉลี่ยเปรียบเทียบระหว่าง 2 คณะ

ตัวแปร	คณะที่ศึกษา	t-test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์	วิทยาศาสตร์	1.68	1.077	0.497	98	0.620
	สังคมศาสตร์	1.51	0.928			

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกจะเป็นการสรุปผลการวิจัย ส่วนที่ 2 เป็นการอภิปรายผลการวิจัย และส่วนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะจากการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรม รมในการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาปัจจัย ทางเศรษฐกิจ ปัจจัย ด้าน พฤติกรรม ในการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ที่มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปริมาณการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยระหว่างนิสิตปริญญาตรีของคณะที่มีศาสตร์แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ปริมาณการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นิสิตปริญญาตรี ของ คณะสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 100คน ซึ่งได้มาจากการเลือกตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายแบบสะดวก โดยเลือกจาก 2 คณะ คือ คณะสังคมศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์ และกำหนดขนาดตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบกำหนดสัดส่วน (Quota sampling) คณะละ 50 คน รวมเป็นจำนวน 100 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ
  - รายได้ต่อเดือน
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์
  - ประเภทของเครื่องตีมแอลกอฮอล์

- สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3. ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- ผลเสียต่อสุขภาพ
- การเกิดอุบัติเหตุ
- การเกิดการทะเลาะวิวาท
- การผิดศีลธรรม
- ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย

4. ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉลี่ย ต่อสัปดาห์ของนิสิตปริญญาตรี ระหว่างคณะสังคมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติ ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้สถิติความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
3. การวิเคราะห์ ข้อมูลด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้สถิติความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่อสัปดาห์ และปัจจัยในกลุ่มต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัย ด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของ 2 คณะ ใช้สถิติ t-Test. ในการทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จากผลการศึกษาพบว่า นิสิต เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเพศหญิง เท่ากัน โดยส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี ศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ คณะละ 50 คนเท่ากัน มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระหว่าง 2.51 – 3.00 โดยนิสิตส่วนใหญ่ พักอาศัยอยู่กับ บิดาและมารดา โดยมีการใช้เวลาว่าง ในการดูหนัง/ฟังเพลง/เล่นดนตรี และมีรายได้ต่อเดือนต่ำสุด 1,000 บาทสูงสุด 20,000 บาท ค่าเฉลี่ยของรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 7,476 บาท โดยนิสิตส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ ปัจจัย ด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากผลการศึกษาพบว่า นิสิต ส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภท สุรา ซึ่งมีจำนวนครั้งในการดื่มต่อ 1 สัปดาห์ ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 5 ครั้ง ค่าเฉลี่ย 1.18 ครั้ง โดยส่วนใหญ่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งมีปริมาณการดื่ม ต่ำสุด 1 ขวด/กระป๋อง สูงสุด 3 ขวด/กระป๋อง ค่าเฉลี่ย 1.34 ขวด/กระป๋อง โดยมีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งละ 1 ขวด/กระป๋อง นิสิตเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อายุ ต่ำสุด 12 ปี สูงสุด 20 ปี ค่าเฉลี่ย 16.78 ปี โดยนิสิตเริ่มดื่มเมื่ออายุมากกว่า 16 ปี ส่วนใหญ่สาเหตุที่นิสิตดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ เพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม และส่วนมากจะดื่มกับเพื่อนตามสถานบันเทิง และโอกาสที่ดื่มส่วนใหญ่ คือ ตามงานเลี้ยงฉลองในเทศกาลต่างๆ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากผลการศึกษาพบว่า นิสิตทั้งหมด มีการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่ามีผลเสียต่อสุขภาพ ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ เกิดการทะเลาะวิวาท ผิดศีลธรรม และมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ จาก ผลการศึกษาพบว่า รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด ณ ระดับ 0.05

ปัจจัย ด้าน พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากผลการศึกษาพบว่า ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และลักษณะการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด ณ ระดับ 0.05 สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และโอกาสในการดื่มเครื่องดื่ม มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด ณ ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากผลการศึกษาพบว่า ผลเสียต่อสุขภาพ การเกิดอุบัติเหตุ การเกิดการทะเลาะวิวาท การผิดศีลธรรม และ ผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด ณ ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยต่อ สัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่างจากคณะสังคมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจาก 2 คณะมีปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ปริมาณ การตีเครื่องตีแมลงกอลของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

พฤติกรรมในการตีเครื่องตีแมลงกอลของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤติกรรมในการตีเครื่องตีแมลงกอล จากผลการศึกษาพบว่า นิสิตตีเครื่องตีแมลงกอลประเภท สุรา มีการตีเครื่องตีแมลงกอล 1 ครั้งต่อสัปดาห์ มีปริมาณการตีเครื่องตีแมลงกอลครั้งละ 1 ขวด/กระป๋อง และมีปริมาณการตีเครื่องตีแมลงกอลสัปดาห์ละ 1 ขวด/กระป๋อง นิสิตเริ่มตีเครื่องตีแมลงกอลอายุ ต่ำสุด 12 ปี สูงสุด 20 ปี อายุเฉลี่ย 16.78 ปี โดยเริ่มตีเครื่องตีแมลงกอลอายุ มากกว่า 16 ปี มีสาเหตุที่ตีเครื่องตีแมลงกอลเพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม มีลักษณะการตีเครื่องตีแมลงกอล โดยตีกับเพื่อน มีสถานที่ตีเครื่องตีแมลงกอล ที่สถานบันเทิง และโอกาสในการตีเครื่องตีแมลงกอลงานเลี้ยงฉลองในเทศกาลต่างๆ เนื่องจากนิสิตที่เรียน อยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีการรวมตัวกันทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมรับน้อง กิจกรรมเข้าค่ายอาสา และกิจกรรมในชมรมต่างๆ ซึ่งบางกลุ่มจะเป็นการทำกิจกรรมในระดับเดียวกัน แต่บางกลุ่มจะทำกิจกรรมร่วมกับรุ่นพี่ เมื่อเสร็จจากการทำกิจกรรมรุ่นพี่ส่วนหนึ่งจะชวนรุ่นน้อง หรือรุ่นเดียวกัน ไปฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรม โดยการซื้อ เครื่องตีแมลงกอล มาตีกัน ที่หอพักบางหรือ ถ้ากลุ่มนักศึกษาที่มีฐานะก็จะชวนกันไป ฉลอง ที่สถานบันเทิง ซึ่งเนื่องจากว่าบริเวณมหาวิทยาลัยมีสถานบันเทิง ที่รองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก และหลากหลายสถานที่ หลากหลายรูปแบบ จึงมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยชวนเพื่อนไป ตีเครื่องตีแมลงกอล ที่สถานบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งวิทย์ มาศงามเมืองและคณะ (2540) จากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา จังหวัดลพบุรี อ่างทอง และประจวบคีรีขันธ์ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ตีกับเพื่อนในโอกาสพิเศษต่างๆ โดยนิยมดื่มสุราและเบียร์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟินทอร์ วิรุพห์ตั้งตระกูล (2551) จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตนักศึกษาเพศชายเป็นผู้บริโภคเครื่องดื่มที่แอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง ในระยะเวลา 1 เดือน กลุ่มตัวอย่างจะมีความถี่ในการบริโภคเฉลี่ย 6 ครั้ง และบริโภคครั้งละ 2.95 ขวด ซึ่งมักจะตีกับเพื่อนมากที่สุด ส่วนใหญ่จะซื้อและบริโภคในสถานบันเทิงโดยจะบริโภคเมื่ออยากดื่ม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเสริม หุตะแพทย์และคณะ (2549) จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย: การสำรวจองค์ความรู้ สถานการณ์และปัจจัย

ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เยาวชนเคยดื่มสุรา ส่วนใหญ่ เริ่มดื่มครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี โดยดื่มกับเพื่อน ดื่มเพราะต้องการทดลองดื่ม และนิยมดื่มเบียร์

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัย ด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัย ด้าน การรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ จากผลการศึกษาพบว่า รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กล่าวได้ว่า เมื่อนิสิตที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีรายได้เพิ่มขึ้น ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ก็จะเพิ่มขึ้น และถ้ารายได้ลดลง ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ก็จะลดลงด้วย เพราะฉะนั้นรายได้จะเป็นตัวแปรสำคัญอีกตัวแปรหนึ่งในการลดปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐพล มั่นภาค (2543) จากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มี ต่อการดื่มไวน์ กรณีศึกษานิสิตปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ปริมาณการดื่มต่อครั้งและการตัดสินใจซื้อไม่ขึ้นกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากผลการศึกษาพบว่า ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนสาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และโอกาสในการดื่มเครื่องดื่ม มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กล่าวได้ว่า ปัจจุบันได้มีการนำ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาฉลองในโอกาสต่างๆ กันเป็นจำนวนมาก เนื่องจากหาซื้อได้ง่ายในท้องตลาดและมี หลากหลายรูปแบบ หลากหลายรสชาติ ซึ่งปัจจัย เหล่านี้มีอิทธิพลกับกลุ่มนักดื่มหน้าใหม่ และนั่นหมายถึงกลุ่มนิสิตที่อยากลอง และเคยดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาก่อนแล้วด้วย แต่ปัจจัยเหล่านี้จะไม่มีผลกับนิสิตที่สนใจในการเรียน หรือนิสิตที่อยู่ใน กลุ่มเรียนเก่ง ซึ่งนิสิตกลุ่มนี้จะสนใจในการอ่านหนังสือมากกว่า การเอาเวลาไปดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายพิน สุประเสริฐ (2544) จากการศึกษาเรื่องความสำคัญระหว่างปัจจัยคัดสรรกับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนนายสิบทหารบก พบว่า ความคาดหวังของสังคมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติ กรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรียาพร สุภษรปัจจัย (2550) จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ภาวะความเครียด และสอดคล้องกับงานวิจัย

ของพินทุอร วิรุพท์ตั้งตระกูล (2551) จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ ลักษณะการอยู่อาศัย การใช้เวลาว่าง ค่านิยมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน และอิทธิพลของสื่อโฆษณา

ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากผลการศึกษาพบว่า ผลเสียต่อสุขภาพ การเกิดอุบัติเหตุ การเกิดการทะเลาะวิวาท การผิดศีลธรรม และผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เนื่องจากการรับรู้ของนิสิตยังไม่มีคุณภาพ ซึ่งการรับรู้ดังกล่าว เช่น รับรู้ว่าถ้าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วเมา แต่ก็ยังขับรถ รับรู้ว่า ถ้าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกวันจะทำให้เป็นโรคตับแข็ง หรือค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ซึ่งการรับรู้เหล่านี้ เป็นการรับรู้ที่ไม่ได้นำมาปฏิบัติซึ่งไม่ทำให้เกิดผลดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเนริศา ชัยศุภมวงคผลลาภ (2552) จากการศึกษาเรื่องรูปแบบการสื่อสารและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเหล้าบ้านของวัยรุ่น พบว่า ความรู้หรือทัศนคติเชิงบวกต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งถือเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเสริม หุตะแพทย์และคณะ (2549) จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย : การสำรวจองค์ความรู้ สถานการณ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงลบ คือ การรับรู้โทษของสุรา และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประนอม กาญจนวณิชย์ (2548) จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พบว่า ความตระหนักถึงผลของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่า รายได้ ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับปริมาณ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้ปกครอง จึงควรพิจารณาปรับค่าใช้จ่ายต่อเดือนให้ลดลง หรือกำหนดค่าใช้จ่ายต่อเดือน ในระดับที่ไม่เกินความจำเป็น เพื่อป้องกันไม่ให้ นิสิตนำค่าใช้จ่ายบางส่วนไปดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

2. จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่า สาเหตุและโอกาส ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับปริมาณ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฝ่ายกิจการนิสิต ของมหาวิทยาลัยจึง ควร

วางนโยบายควบคุมนิสิต ในการจัดกิจกรรมและ งานสร้างสรรค์ ภายในมหาวิทยาลัยให้ปลอดภัย
เครื่องตีมีแอลกอฮอล์

3. จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าปัจจัยด้าน การรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมี
แอลกอฮอล์ทุกปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณ การตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ มหาวิทยาลัยจึง
ควรมีการรณรงค์ให้นิสิตตระหนักและรับรู้ถึงผลกระทบในด้านลบของเครื่องตีมีแอลกอฮอล์

4. มหาวิทยาลัยควรมีแนวทางหรือมาตรการที่จะควบคุมพฤติกรรมของนิสิตที่อาศัย
อยู่หอพักภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรออกมาตรการควบคุม
ผู้ประกอบการธุรกิจ ร้านขายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์อย่างเข้มงวด หน่วยงานทางการศึกษาควร
กำหนดให้ผู้สอนในทุกรายวิชาสอดแทรกการปลูกฝังค่านิยมการบริโภคเครื่องตีมีแอลกอฮอล์
ที่ถูกต้อง ตลอดจนค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในด้านอื่นๆด้วย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร
รณรงค์ให้นิสิต รับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ตลอดจนพฤติกรรมที่ส่ง ผลกระทบ
ของเครื่องตีมีแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ในกลุ่มประชากร
กลุ่มอื่นๆ เพราะสภาพปัญหาเป็นสิ่งที่มิอาจพิจารณาได้จากประชากร รกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น
ควรมีการเชื่อมโยงข้อมูลในเรื่องผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจในกลุ่มประชากรหลายๆกลุ่ม
เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปดำเนินนโยบายในการควบคุมการ
บริโภคเครื่องตีมีแอลกอฮอล์

บรรณานุกรม

- กนิษฐา ไทยกกล้า. (2551). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่จำหน่ายและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพล มั่นนาค. (2543). พฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อการดื่มไวน์: กรณีศึกษา นิสิตปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจมหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณริศา ชัยศุภมงคลลาภ. (2551). รูปแบบการสื่อสารและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเหล้าปั่นของวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา ;
- นราทิพย์ ชูติวงศ์ (2550). ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประนอม กาญจนวนิชย์(2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี.วิทยานิพนธ์.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ประพันธ์ เศวตนันท์.(2543).เศรษฐศาสตร์มหภาค. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปรียาพร ศุภษร.(2550).ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม.วิทยานิพนธ์ ปริญญา กศ.ม. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา.มหาสารคามฯ:มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรพิมล สันติมณีรัตน์.(2545). เศรษฐศาสตร์จุลภาค.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ธรรมศาสตร์ ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัตนา สายคณิต; และชลลดา จามรกุล. (2549). เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งวิทย์ มาศงามเมือง; และคนอื่นๆ. (2542, มกราคม-เมษายน): การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนภาคกลาง. วารสารสุขศึกษา. 2(81): 54.
- สุภาณี พันธุ์ประพันธ์. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

โสภา ชูพิกุลชัย และคณะ. (2533). การศึกษาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อสารเสพติดในเด็กและ
เยาวชนผ่านชุมชนแออัด: ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สภา
สังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.

อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง.(2546). เศรษฐศาสตร์การจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องและกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ .....ปี

3. คณะที่ศึกษา

วิทยาศาสตร์

สังคมศาสตร์

4. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA)

2.01 – 2.50

2.51 – 3.00

3.01 – 3.50

3.51 – 4.00

5. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับใคร

บิดาและมารดา

บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง

ญาติพี่น้อง

พักอาศัยอยู่คนเดียว

เช่าหอพักอยู่กับเพื่อน

6. ท่านมีกิจกรรมยามว่างที่ทำเป็นประจำนอกเหนือจากการเรียนหรือไม่

มี

ดูหนัง/ฟังเพลง/เล่นดนตรี

เล่นกีฬา

เล่นคอมพิวเตอร์

อ่านหนังสือ

ซ้อมปี่

อื่นๆ (ระบุ).....

ไม่มี

7. รายได้ที่ท่านได้รับต่อเดือน ..... บาท

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ท่านนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใดมากที่สุด
 สุรา   เบียร์   ไวน์
2. ในระยะเวลา 1 สัปดาห์ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยประมาณ..... ครั้ง
3. ปริมาณที่ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยประมาณในแต่ละครั้ง.....ขวด/กระป๋อง
4. ท่านเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อายุ.....ปี
5. สาเหตุหลักที่ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 คลายเครียดจากการเรียน   อยากทดลองดื่ม/เพื่อนชวนดื่ม
 ดื่มตามเทศกาล   เพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม
 อื่นๆระบุ.....
6. โดยส่วนใหญ่ท่านมักจะดื่มกับใคร
 ดื่มคนเดียว   ดื่มกับเพื่อน
 ดื่มกับคนในครอบครัว/ญาติ   ดื่มกับคนในงานต่างๆ
 อื่นๆ (ระบุ).....
7. สถานที่ใดที่ท่านดื่มบ่อยที่สุด
 บ้านตนเอง   สถาบันเทিং
 บ้านเพื่อน   งานเลี้ยงสังสรรค์
 ร้านอาหาร   สวนสาธารณะ/แหล่งท่องเที่ยว
 อื่นๆระบุ.....
8. ท่านมักจะดื่มในโอกาสใด
 เมื่ออยากดื่ม   เมื่อเครียด/ก্লุ้มใจ/ผิดหวัง
 งานเลี้ยงฉลองในเทศกาลต่างๆ   ฉลองความสำเร็จ/ดีใจ
 อื่นๆระบุ.....

ส่วนที่ 3 การรับรู้ถึงผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์

1. ท่านรับรู้หรือไม่ว่าการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์มีผลเสียต่อสุขภาพ
 รับรู้ ไม่รับรู้
2. ท่านรับรู้หรือไม่ว่าการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ทำให้เกิดอุบัติเหตุ
 รับรู้ ไม่รับรู้
3. ท่านรับรู้หรือไม่ว่าการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท
 รับรู้ ไม่รับรู้
4. ท่านรับรู้หรือไม่ว่าการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ผิดศีลธรรม
 รับรู้ ไม่รับรู้
5. ท่านรับรู้หรือไม่ว่าการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย
 รับรู้ ไม่รับรู้

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางประไพรัตน์ คาวินวิทย์
วันเดือนปีเกิด	28 มิถุนายน พ.ศ. 2520
สถานที่เกิด	กาญจนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	138/17 หมู่บ้านรสา สเปซิซคอร์ทยาร์ด ซอยประเสริฐมุนีกิจ 29 ถนนเกษตร – นวมินทร์ แขวงจรเข้บัว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2554	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

